

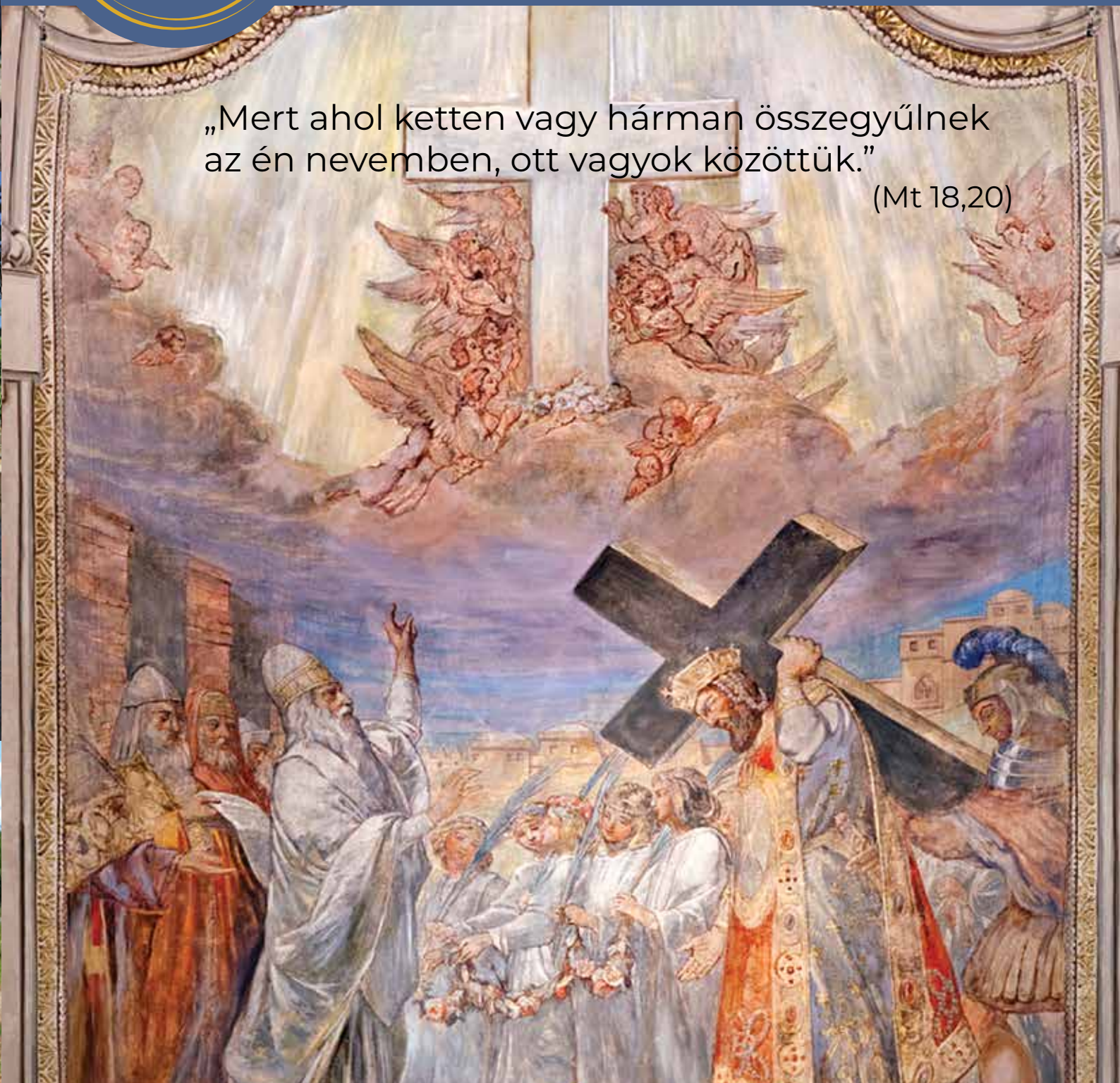


TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek
az én nevemben, ott vagyok közöttük.”

(Mt 18,20)



TARTALOM

Az egyház az Eucharisziából él	Beszélgetés akolitusainkkal	8	Cigány zárandoklat	20
Eucharisztikus csodák I.	1 A kehely innenső oldalán	9	Tábori beszámolók	21
A kiengesztelődésről III.	2 Bértálcázásra készülve	10	Könyvajánló, események	25
Szentlélek szeminárium	4 Templomunk szimbólumai	11	Gyerekeknek	26
Értünk Általa	6 Összefoglaló a templom felújítási munkáiról	17	Sváb kedvencek	27
			Közérdekű hirdetések	28



BEVEZETŐ

Ma templomunk búcsúját ünnepeljük, Jézus Szent Keresztjének felmagasztalását. István atya soraiból megtudhatjuk, hogy aki felnéz rá, és élete részévé teszi a Szent Keresztet, hogyan sugárzik át ezen keresztül Urunk szeretete és formáló ereje. „Krisztus kiüresíti magát a kereszten, azért, hogy önmagával tudjon engem betölteni.” S önmagával tölt el minket az Eucharisztia által, amikor a szentmisében az Isten és az ember szent szövetsége kötöttek meg.

Templomunkat is ünnepeljük ma. Azt, hogy az elmúlt évek áldozatos munkáival hogyan sikerült felújítani, így most eredeti pompájában gyönyörködhetünk. Templomunk, ami számunkra Isten házá, az ima házá, jelenti, szimbólumai által is beszél. Ahogy a szögletes az íves formákhoz kapcsolódik, úgy kapcsolódik az emberi az Istenihez. Beszél az építész, a festő, a szobrász munkái által. Ezeket is próbáljuk most jobban megismerni. De a templom nem csupán szimbóluma az Úr Jézus jelenlétének, hanem befoglalója az egyháznak is, nekünk, akik Jézus nagymarosi családjaként az egész egyházhoz csatlakozva Krisztus testét alkotjuk, és befoglalója magának Krisztus testének, az Eucharishtiának. Ezért fordítjuk figyelmünket az Eucharishtiára. Elmélyülünk titkaiban és szólunk Eucharisztikus csodákról is.

Azt is szeretnénk bemutatni, hogy a Szentlélek hogyan munkálkodik közöttünk, hogyan hív minket a megújulásra a Szentlélek szeminárium által, és az Ő vezetésével hogyan tudunk kiengesztelődni egymással és így megerősödni az egymás iránti szeretetben és az egységben. Nagy esemény és öröm még, hogy az Úr Szent Lelke hogyan hívja szolgálatra testvéreinket, az akolitusokat. De nem maradnak el az örömteli beszámolók sem, melyekben azt olvassuk, hogyan éli meg egyházközségünk a közösségi életet. A tábori beszámolókból ízelítőt kaphatunk arról, hogyan töltöttük a közös időnkét egymással és Jézussal.

Z. A.

AZ EGYHÁZ AZ EUCHARISZTIÁBÓL ÉL

A fent idézett gondolattal kezdi Szent II. János Pál pápa az eucharishtiáról szóló enciklikáját. Valóban belőle élünk, mert ha nem, akkor hitünk sivárrá, üressé válik. Az egyház belőle él, benne ver gyökeret!

Oly sokszor megszokjuk a szentmisét. Megszokjuk és természetesnek vesszük, hogy a második isteni személy, Jézus Krisztus jelen van a kenyér és bor színe alatt.

Az egyház az eucharishtiából él – és én? Én, aki az egyház élő tagja vagyok, belőle élek? Valahányszor, mikor nem állok be az áldozók sorába, kényelemből, restségből, vagy mert nincs kedvem gyónni, visszautasítom Krisztus jegyajándékát, melyet az egész egyháznak – s így nekem is adott. Egyedül belőle élni, és nem engedni, hogy bármi más csillapítsa szomjamat, egyedül ő!

Az eucharisztia, Krisztus jegyajándéka, nem olyan, amit mint egy gyűrűt meg kell őrizni, ezt cselekedni kell! A kenyeret és bort ma is Krisztus változtatja át, de nem egyedül, hanem az egész egyházzal együtt. Ez az eljegyzési ajándék nem jelkép, hanem valóság. Jézus kereszthalála totális igen az Atyának, ezt elővételezve mondja ki az utolsó vacsorán, hisz kezébe vette testét és vérét, hogy kiszolgáltassa. Azért a vacsorán, mert igenjét nekünk akarta adni, hogy mi is ezzel állhassunk az Atya elé. Ezért a szentmise igenje tartalmazza a kereszthalálat igenjét, sőt azonos vele. Ha az egyház miséz, Jézus igenjét, kereszthalálatát mondja ki az Atyának. És ezt az igent nem utólag, hanem itt és most, a mai nap szentmiséjén mondom ki.

Isten szövetséget köt velünk minden egyes szentmisén. Nem egy valamikorit újít meg, hanem itt és most akar velem szövetséget kötni. Ugyanakkor nem mi, hanem Jézus a szövetségese, nekünk benne kell maradnunk, mert nélküle semmit sem tehetünk. Ezért nem lehet otthon, rádió, tévé, keresztyén ünnepelni az eucharishtiát. A szentmise az egyház igenlő részvétele szentségi módon az új és örök szövetség megkötésében. Az én részvételem jele, hogy részese akarok lenni ennek a boldog szövetségkötésnek.

Mint házigazda, vőlegényként önmagát nyújtja jegyesének, az egyháznak az eljegyzési vacsora keretében, s az én válaszom a teljes jelenlét. Az ő régi igenjét, mely a kereszthalálatban csúcsozott ki, ma is egyenként kimondjuk. Nem annak megismétlését, hanem pontosan azt! Belegondolhatunk, hogy mindennap részesei lehetünk ennek a megrendítő misztériumnak, s mi mégis hányszor utasítjuk vissza Isten hozzánk lehajló szeretetét.

A mai ünnep, templomunk búcsúja ünnepe arra hív – Kalkuttai Teréz anya szavaival élve –, hogy legyen ez a miséd olyan, mint életed első miséje. Legyen olyan, mint életed utolsó miséje. Legyen olyan, mint életed egyetlen miséje.

Szent Kereszt felmagasztalása ünnepe van, hálát adunk a sok éves munkát, amit templomunk megújításán dolgoztunk. Köszönjük mindenki fáradozását, adományát, amivel hozzájárult ennek sikeréhez.

A mai ünnep arra is emlékeztet, hogy a kereszten ott van az Isten. A János evangéliumban olvassuk, hogy Isten anyyira szerette az embert, hogy saját fiát adta oda. És nem általában úgy az embert, hanem engem szeretett és szeret ma is. Anyyira szeretett Isten engem, hogy az ő egyszülött fiát adta oda értem, hogy el ne vesszek, hanem örök életem legyen. Ez az Isten, amely közel jön, amely mindent odaad, amely teljesen kiüresíti önmagát.

Jézus a kereszten fejben volt erős. Fejben teljesen rendben volt, bár a testét összetörték, és ez az előző napi, Getszemáni kerti imádságának köszönhető. Az imádkozó ember mindig többet lát. Az imádkozó ember többet lát Istenből, többet lát Isten akarataiból, jobban meg tud nyílni az Atya akaratára előtt.

Meghív, megragad és elbűvöl. Ez a Szent Kereszt felmagasztalása a saját életemben. Nem csak egy ünnep, a saját életemről van itt szó. Krisztus kiüresíti magát a kereszten, azért, hogy önmagával tudjon engem betölteni. A húsvét megerősít, hogy a nagypéntek után mindig jön a feltámadás. Életem nagypéntekjei után előbb-utóbb meg fog érkezőni húsvét öröme.

A mai ünnep arról is szól, hogy drága vagyok az Atya számára, fontos vagyok a Fiúnak, és a Szentléleknek a szeme fénye vagyok. Minden érdemem nélkül, tettem előtt, ő ezt a döntést hozta meg mellettem, és ez a döntése visszavonhatatlan, független az én cselekedeteimtől, nem változik meg. És itt jön az én válaszom: erre a vele való kapcsolatra vagyok megteremtve, mondhatnám így: az imára lettem megteremtve; az Istennel való meghitt, bensőséges kapcsolatra.

Nincs olyan hely, ahova húsvét fénye ne tudna beragyogni, s ez igaz a saját életemben is. Ő elsősorban nem valamire hív, – így is mondhatnám, nem kereszthordozásra hív, – hanem önmagához hív. Aki elfogadja életében Istennek ezt az meghívottságát, annak Isten lesz fontos. Nem esik kétségbe, ha valami nem sikerül, ha életpályát kell váltania, ha máshogy alakulnak a dolgok, vagy esetleg megövezve, – mert Isten már biztos. Isten döntött mellette és ő is döntött Isten mellett.

Ünnepeljük, adjunk hálát ezen a mai napon, ünnepen Atyánknak, akinek szeretete nap mint nap utánunk jön, elbűvöl, körülvesz és megtart.

István atya



CSODÁS EUCHARISZTIA – EUCHARISZTIKUS CSODÁK I.

Az Eucharisztia vagy Oltáriszentség a legfölségesebb a szentségek közt; Jézus valóságos teste és vére a kenyér és a bor színe alatt. Különbözik a többi szentségtől méltóságban, mert nem csak a kegyelmet közvetíti, hanem magát a kegyelemnek szerzőjét, Krisztust foglalja magába és közvetlenül egyesíti vele a lelket. Az Eucharisztia ezért „az egész keresztény élet forrása és csúcsa”¹, „hitünk összefoglalása és összegzése”², melyre az összes többi szentség is irányul. Krisztus valóságos jelenléte az Eucharishtiában, azaz az átlényegülés tana katolikus hitünk egyik központi tétele kezdetektől fogva, melyet dogmaként a IV. lateráni, konstanci, firenzei és különösen a trienti zsinat hirdetett ki a protestáns tévhitökkel szemben. Ennek értelmében Krisztus az Eucharishtiában (1) igaz, (2) valódi és (3) lényegi (a továbbiakban együtt: „valóságos”) módon van jelen.

A közelgő 2020-as Eucharisztikus Világkongresszus legyen számunkra felhívás az önvizsgálatra: tényleg hiszem-e, hogy Krisztus, testével és vérével, lelkével és istenségével valóságosan jelen van a szentmisében átváltoztatott kenyér és bor színe alatt? Vagy a kenyér és bor csak valamiféle szimbólum, amely jelképezi, de semmiképpen sem tartalmazza Krisztus testét, véré, lelkét és istenségét? Az önvizsgálat különösen indokolt annak az aggasztó statisztikai felmérésnek a fényében, amelyet idén februárban végzett a Pew Research az Egyesült Államok katolikus hívei körében. A tanulmány katasztrofális eredménye szerint a felmérésben megkérdezett katolikusok mindössze 31%-a hiszi, hogy Krisztus valóságosan is jelen van az átváltoztatott kenyér és bor színe alatt, 69%-a pedig csak szimbólumként tekint a kenyérre és borra. A felmérés szerint még a heti rendszerességgel misére járó híveknek is csak a 63%-a hiszi, hogy a szentmisén a kenyér és bor Krisztus testévé és vérévé lényegül át. Félő, hogy hasonlóan szomorú eredményeket kapnánk akármely más nemzet katolikus közösségében.

„Ez az én testem – ez az én vérem”: hogy e szavakat a megtestesült Isten Fia mondta ki és mondja ki a pap sze-



mélyében (in persona Christi) minden egyes szentmisén, az önmagában elegendő alapja (kellene legyen) hitünknek, hogy az Oltáriszentségben Krisztus Urunk van jelen közöttünk. Mennyei Atyánk azonban időről-időre fellebbenti az Oltáriszentséget körülölelő kenyér- és borszínű fátylat, hogy alatta drámai módon megpillanthassuk Megváltónk eleven arcát. Ezekben az úgynevezett eucharisztikus csodákban megrendítő közvetlenséggel tapasztalhatjuk meg azt a misztériumot, amely korlátolt értelmünk számára oly nehezen hozzáférhető: tudniillik hogy Krisztus valóságosan – és nem csak szimbolikus jelleggel –

van jelen az Oltáriszentségben.

„Jézus csodái: jelek...csak úgy van értelme, ha – mint minden jel – túlmutat saját magán...A csoda, ha nem volna jel, értelmetlen próbálkozás lenne egy rosszul sikerült világ megjavítására. De a csoda jel: meghívás, hogy higgyünk a Jézus által hozzánk intézett isteni szónak: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog (Jn 11,25)”³...

Az eucharisztikus csodák tehát olyan csodás isteni beavatkozással létrejövő jelek, melyek célja jelen esetben hitünk megerősítése az átlényegülés tanában, azaz, hogy Krisztus valóságosan jelen van az Oltáriszentségben, az átváltoztatott kenyér és bor színe alatt. Az eucharisztikus csodák Mennyei Atyánk túlárado szeretetének megnyilvánulásai az üdvösség útján totyogó gyermekeinek, nekünk, melyekért nem győzhetünk eléggé hálát adni. Ne feledjük azonban, hogy minden egyes szentmisén szemtanúi lehetünk a nagybetűs eucharisztikus csodának: a kenyér és bor átváltozásának Krisztus testévé és vérévé! De e „rendes” eucharisztikus csodától eltekintve 100 fölötti (!) az eddig hitelesnek tartott rendkívüli eucharisztikus csodák száma is. Ezekből szemeztünk ki most néhányat a kedves olvasók számára:

1. A legelső dokumentált eucharisztikus csoda az olaszországi Lanciano-hoz kötődik, ahol Kr. u. 750-ben egy bazilita szerzetes, aki kételkedett abban, hogy a kenyér és bor valóban Krisztus testévé és vérévé lényegül át, miszés közben az átváltoztatás szavai alatt egyszerre azt vette észre, hogy az ostya hússá, a bor pedig vérré változott. A vér 5 darab, azonos súlyú vérrögge szilárdult össze. Csodálatos módon a hús és vér 1300 éven keresztül a mai

napig változatlan formában megőrződött. A lanciano-i érsek Róma engedélyével 1970-ben mintákat vetetett és részletes orvosi vizsgálatot rendelt el. Az 1971-re elkészült szakértői jelentés szerint a hús emberi szívizomszövet, a vér AB típusú emberi vér, tartósítószer maradványa pedig nem volt fellelhető a mintákban. Külön csoda a csodában, hogy az 5 darab, egyenként 15,85 g súlyú vérrög együtt mérlegelve is csak 15,85 grammot nyom!

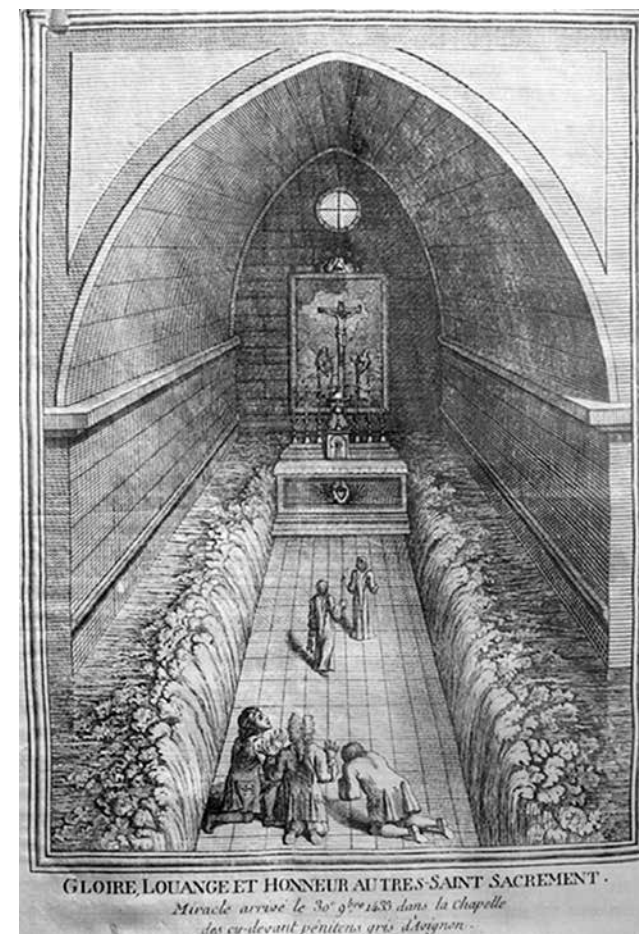
2. A legenda szerint Úrnapja ünnepét is egy eucharisztikus csoda inspirálta, mégpedig az 1263-ban történt bolsena-i (Olaszország) csoda. A ma az Orvietoi katedrálisban őrzött ereklye története, hogy egy átutazó, az átlényegülésben kételkedő cseh pap miszés közben azt vette észre, hogy az átváltoztatás pillanatában a megtört ostyából vércseppek hullanak a korporáléra (oltárkendő), az oltárra és a márványpadlóra. A hívek ezt a Krisz-



tus vérével áztatott kendőt körmenetben vitték a közelben tartózkodó IV. Orbán pápához, aki meggyőződve a csoda hitelességéről bullával rendelte el Corpus Domini, azaz Úrnapja ünnepét. A Krisztus Urunk vérével illetett márványkövek ma is megtekinthetők, a vércseppek világosan kivehetők, az oltárkendőt pedig évente kétszer, Húsvétvasárnap délután és Úrnapján közszemlére teszik az oltáron.

3. A dél-franciaországi Avignonban egészen más jellegű csodával lepte meg az Úr a jámbor hívőket. Történt ugyanis, hogy 1433-ban többnap esőzést követően a Sorgue és Rhône folyók veszélyes mértékben megárad-

tak, mígnem aztán november 30-án Avignont elöntötte a víz. A ferences barátok rendfőnöke attól tartván, hogy az állandó szentségimádásra kihelyezett Oltáriszentséget is elsodorja a templom mellett zubogó Sorgue folyó,



egy társa kíséretében nagy nehézségek árán elvergődött a Szent Kereszt templomba. Ott hihetetlen módon azzal szembesültek, hogy miközben a templom körül közel másfél méter magasan állt a víz, a templomon belül a víz két oldalon falat alkotva megállt, akárcsak a Vörös-tenger hajdanán és a bejáratától az oltárig szárazon lehetett elsétálni. Az Oltáriszentséget a vízőzön sértetlenül hagyta. Döbbenetében a két szerzetes más szerzeteseket is odahívott igazolni a csodát, melynek híre futótűzként terjedt. Végül több százan voltak szemtanúi a csodás eseménynek, dicsérvén az Urat nagyságáért és hálát adván Néki. November 30-án a mai napig összegyűlnek a ferencesek a csoda emlékének megünneplésére és nagy örömben éneklék Mózes énekét, mellyel a Vörös-tengeren történő átkelését követően dicsérte az Urat: „Magasztalom az Urat, mert dicsőség övezi, a lovat és a lovast a tengerbe vetette. Az Úr az erősségem és menedékem, ő lett a szabadítóm. Ő az én Istenem, őt dicsőítem...” (Kiv. 15,1-18)

Folytatjuk...

Turjányi Ákos

1 II. Vatikáni Zsinat: Lument Gentium dogmatikus konstitúció, 11.

2 Szent Ireneusz: Adversus haereses

3 Nemeshegyi Péter: Mi a kereszténység?





A kiengesztelődés évében a kiengesztelődésről

Bocsa József piarista atya gondolatai nyomán

III. rész: Az egység

„... a test nem egyetlen tagból áll, hanem sokból. (...) Isten alkotta így a testet, azért (...), hogy (...) a tagok törődjenek egymással. Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele, s ha tiszteletben van része az egyik tagnak, mindegyik örül vele. Ti Krisztusnak teste vagytok, s egyenként tagjai. (1Kor 12, 12-27)

Cikksorozatunkban a kiengesztelődés fontosságát és alapvető lépéseit keressük. A kiengesztelődés azért olyan nagy jelentőségű, mert hatalmas terheket emel le a szívünkről, és felszabadít bennünket a minden irányú kapcsolatainkban való szeretetre, így a teljesebb-magasabb minőségű életre. Erre Jézus Maga hív bennünket. A kiengesztelődés



vezet el a békéhez és az egységhez is, amelynek erőterében a lélek könnyebben tud épülni, erősödni, és a Cél felé haladni. Amikor egységben vagyunk önmagunkkal és Istennel, akkor a családunk, közösségünk tagjaival is egységben tudunk lenni. Ez alapvető szükséglet. Az egység állapotában biztonságban érezzük magunkat, megélhetjük, hogy értékesek, fontosak, elfogadottak, szeretettek, támogatottak vagyunk. Ettől pedig szárnyakat kapunk, az életünk értékeremtővé válik, és a Menny jó illatát árasztja magából – Isten dicsőségére, és a mi örömünkre.

Bocsa József atya szerint az egység nem születik csak úgy magától! Munkálkodni kell érte, és meg kell védeni a széthúzó erőktől – legyenek azok az emberekben lévő korábbi cikkben felsorolt negatív tulajdonságok, vagy maguk a bukott angyalok, akik virtuóz módon tudnak ezeken keresztül mozgatni embereket és közösségeket.

Az egységhez nélkülözhetetlen, hogy minden körülmények között egységben maradjunk önmagunkkal. Nem

szabad engednünk, hogy bármi is kibillentsen minket egyensúlyunkból, és hogy békénket, lelkünk nyugalalmát bármi vagy bárki megzavarja. (Hogy ezt hogyan tehetjük, az egy külön elmélkedésnek lehetne a tárgya.)

A legfontosabb, hogy szüntelenül megmaradjunk a kegyelem állapotában. Ehhez állandóan gyakorolni kell a bűnbánatot, és a kiengesztelődést Istennel és embertársainkkal (illetve önmagunkkal). Minden erőnkkel törekednünk kell arra, hogy tisztaságban, bűn nélküli állapotban legyünk. Hogyan tehetjük ezt? Hiszen mi nem vagyunk szeplőtelenek, mint a Szűzanya! Ez igaz, de a bűnbánat által újra meg újra a szeplőtelenesség állapotába kerülhetünk. Ezért, ha elkövetünk valami bűnt, azt rögtön megbánhatjuk. És ha nincs is alkalmunk azonnal gyónáshoz járulni, ismétlődő gyarlóságainkat is odavihetjük a bűnbánat szentségébe, amikor lehetőségünk nyílik rá. Ezen kívül rendszeresen imádkozhatunk azért, hogy meg tudjunk maradni a tisztaság, azaz a kegyelem állapotában, és kérhetjük Istent, hogy „tisztíts meg engem!”, „tégy engem tisztává!”.

Egységben kell maradnunk a közösséggel, amelyhez tartozunk, minden onnét leszakítani akaró erő ellenére. Ha látjuk, hogy vannak széthúzást szító emberek a közösségünkben, beszélgetnünk kell velük, és intenzíven imádkozni értük, hogy a gonosz ne érhesse el a célját. Alapelvünk legyen: Azt keressük, ami összeköt, ne azt, ami szétválaszt!

József atya rámutat, hogy az egységben járásnak vannak gyakorlati formái, amelyeket tudatosan is be kell gyakorolnunk, és tudatosan kell használnunk, hogy újra és újra meg tudjon erősödni közöttünk az egység. Közösségeinkben időnként kimondott szavakkal, gesztusokkal, kézfogással, öleléssel is ki kell fejeznünk az egymás iránti megbocsátásunkat, elfogadásunkat, szeretetünket. Az ilyen gesztusoknak hatalmas, újjáteremtő ereje van. Bátisan éljünk vele! Pl. bizonyos időközönként szervezhetünk közösségünk számára kiengesztelődési alkalmakat, amelyeken imába ágyazottan, és védett körülmények között kimondhatjuk a sérelmeinket, és megbocsáthatunk Jézus

nevében egymásnak. Ilyenkor ne maradjon el a kézfogás, ölelés sem. Fontos, hogy a konfliktus minden résztvevője fejezze ki bocsánatkérését és megbocsátását. Ha nem megy, legalább Jézus nevében mondjuk ki, és a közösség imádkozzon az érintettekért egészen addig, még meg nem születik a béke.

Az egységben járás egyik pozitív hatása, hogy a nehézségek terhe szétoszlik, ha közösen visszük. Ha vállaljuk, hogy viseljük a többiek terhet, azzal a miénk is könnyebb lesz, mert a többiek is viselik a miénket. Mindenki kerülhet nehéz helyzetbe, mindenkit „kikérhet magának a sátán, hogy megpróbálja”. Általában azonban nem egyszerre érnek minket a nehézségek. Közösségünkben észre kell vennünk, hogy kinek nagyobb éppen a terhe, és tudatosan oda kell állnunk mellé. Tettekkel, segítséggel, érdeklődéssel, felé fordulással, és imával is.

A nehézségeket nem csak hordozni kell együtt, hanem fontos felajánlani is, egyénileg és közösen is, mert a felajánlás által minden imádsággá alakul, és kiárad a lelkekre a kegyelem. Ahogyan kisebb lesz a terhe annak, aki éppen hordozza azt, ha közösen, kölcsönösen hordozzuk egymás terheit, – ugyanígy: nagyobb lesz a felajánlás értéke, ha többen ajánlják fel.

Az egységben járásnak legfontosabb formája az, hogy egymással egységben imádkozunk.

Az egységet, illetve az egységben imádkozást nem csak akkor élhetjük meg, ha fizikailag együtt vagyunk, hanem megélhetjük lélekben is, testben távol egymástól. Hatalmas ereje van, ha imáinkban tudatosan összekapcsolódunk azokkal, akik ugyanabban az időben imádkoznak, illetve akik ugyanazokért a szándékokért imádkoznak. Nem csak a földi-, hanem az égi egyházzal is összekapcsolhatjuk imáinkat: a Szentháromsággal, a Szűzanyával, a Szentekkel, az Angyalokkal. Így a távolból is egy nagy közösséget alkotunk, a Velük való egység felerősíti és rendkívül hatékonyra teszi az imánkat.

József atya azt javasolja, hogy rendszeresen kérjük egymás számára a kegyelem kiáradását. A szó megtermi gyümölcsét, ezért, amit kimondva kérünk önmagunk és testvéreink számára, az valóságosan is létezővé válik. Felhívja a figyelmet arra, hogy imában összefogva, egységbe állva hatékonyabban tudunk harcolni a gonosz támadásai ellen is.

Az egység fenntartását hatékonyan segíti, ha konkrét imákat mondunk, pl. rózsafüzért, keresztutat, mert ezek „kézzel foghatóak”, számon tarthatóak. Fontos figyelni az imaidőkre, amelyeket nem szabad elodáztatni, hiszen ezzel is az egységet szolgáljuk, és ez segít betartani a ránk bízott feladatot.

Összegezve, nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy kiengesztelődésre állandóan, újra és újra szükség van két ember kapcsolatában, családon, és közösségen belül is. Fontos, hogy szavakkal, gesztusokkal is kifejezzük egymás iránti megbocsátásunkat. Bár lehet, hogy több min-

denben is másként gondolkodunk, eltérő véleményen vagyunk, de a lényeg, hogy ne azt keressük, ami elválaszt, hanem azt, ami összeköt minket. Istennek hála, ebből is van bőven!



Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, Szent Fiad által, az Ő nevében, szenvedéseinek életének érdemeiért kérjük, bocsásd meg a bennünk is ott munkálkodó gőgöt, hiúságot, önérvényesítést, öntörvényűséget, amely az angyalok egy részének a bukását is okozta. Bocsásd meg a bennünk oly gyakran fellobbanó haragot, a megtorlászvágyat, és azt hogy ezeket és a hozzájuk kapcsolódó negatív érzelmeket, – kisebbségségi érzéseket, elutasítottság-érzéseket, szomorúságot, sértődékenységet, önsajnálatot – magunkban ápolgattuk.

Bocsáss meg minden pletykát, rágalmat, igazságtalan ítélkezést, minden feleslegesen kimondott tapintatlan, szeretetlen szót, amelyekkel másokat sebezünk, és hogy ezekkel akár csak gondolatban is foglalkoztunk!

Bocsásd meg, hogy nem ismertük fel bajaink gyökerét, sebeztségünket, és hogy nem kerestük eléggé a belőlük való gyógyulást!

Bocsásd meg a szeretet-egység ellen elkövetett minden bűnünket! Kérjük ezt nemcsak a magunk nevében, hanem családunk, gyermekeink, szüleink, őseink nevében is. Szent véred hulljon ránk és mosson tisztára minket!

Ámen.

Forrás: <https://bocsajozsef.piarista.hu/kiengesztelodesi-talalkozok/762-a-kiengesztelodesrol>

Zollerné Várkonyi Tekla





KEZDŐDIK A SZENTLÉLEK SZEMINÁRIUM!



Már csak pár nap, és elindulunk! Szeretettel várjuk azokat is, akik esetleg még nem hallottak róla, és/vagy még nem jelentkeztek, hiszen mindenki számára van hely, aki szeretné megújítani hitéletét, aki szeretné (újra) átadni az életét Istennek, és szeretné megtapasztalni, ahogy életre kelnek a szentírás szavai. A 8 hét alatt (újra) bejárathatjuk magunkban az érzékenyebb Istenre figyelmet, az Úrral együtt rezdülést, és (újra) megtapasztalhatjuk, hogy ez milyen rendkívüli és megújító, megszentelő, felemelő, és továbblendítő hatással van az életünkre.

Mi, szervezőként már nagyon várjuk, és hetek óta izgatottan készülünk erre a 8 hétre: rendszeres találkozókkal, közös és egyéni imával, felajánlásokkal. Már megszerveztük az emberi szerveznivalókat, és igyekszünk mindenféle módon előkészíteni, hogy a kiscsoportokban a szeretet, és a bizalom légköre uralkodjon.

A Szeminárium október 3-tól november 28-ig, csütörtökönként 19.30-21.30-ig lesz.

Kivéve a november 4-i alkalmat, amely a szokásos csütörtök este helyett szombaton délután lesz. Talán mondhatjuk, hogy ez lesz a kurzus csúcspontja, amikor a Szentlélek különlegesen is meglátogat bennünket, és várhatóan tengernyi személyes ajándékkal halmoz el mindannyiunkat.

A Szemináriumi találkozások programja: dicsőítés, tanítás, tanúságtétel, kiscsoportos beszélgetés, és napi személyes ima, amelyhez minden szükséges útmutatást, és segítséget megkapunk.

A Szeminárium helyszíne: a Szent Márton Közösségi Ház.

Még most sem késő jelentkezni a
nagymarosiplebania.hu/szentlelek vagy a **szentlelek@nagymarosiplebania.hu** címen!

Imával és szeretettel, a szervező- és előkészítő csapat:

István atya, Dani, Gabriel, Mariann, Márti, Gabi, Tekla, András,
Angi, Feri, Fecó, Zsizi néni, Klári és mások

Nem csak hisszük, de érezzük is, hogy a főszervező a Szentlélek!

A Szentlélek, aki felüdít, ha fáradtak vagyunk (Mt 28,30),
reményteljes jövőt ad, ha nem tudjuk, hogyan tovább (Jer 11,13),
szabaddá tesz, ha korlátok között érezzük magunkat (Iz 43,11),
megvigasztal minden szomorúságban (Jn 16,7),
életet és bőséget ad a kiszáradt pusztaságban (Iz 43,19),
megújít és megerősít minden körülmények között (Ézs 40,31),

és csak ad, és ad – bőségesen – pont azt, amire vágyunk, vagy amiről csak álmodnánk (Jn 6,11 Lk5,6).

Reméljük, találkozunk!

ÉRTÜNK ÁLTALA

Mozgalmas nyarat tudhatunk magunk mögött. Alig telt el úgy egy hét, hogy ne lett volna valamilyen esemény a városban. Turisták sokasága, vásárok, ünnepek és rendezvények sorozata lepte el az utcákat hétről-hétre. Közösségünk élete is új szintet kapott. Bármerre néztem, azt láttam, hogy a Krisztus által hirdetett testvéri szeretet nyerte el a teret, s megnyilvánult mindenhol, ahová a szükség hívta. Meleg ebédet vitt újszülöttet gondozó családokhoz, vagy éppen önkéntesen segítette a közösségi táborok létrejöttét és lebonyolítását, albérletet keresett szorgosan, és számtalanszor helyettesített a templomban is a szentségimádások alkalmával, de rohanó léptekkel vitte a szeretetet és az összefogást oda is, ahol a remény éppen távozni készült. Egy biztos: a Szentlélek lángoló szeretete itt jár közöttünk!



Név: FUTÓ BÉLA

Foglalkozás: piarista szerzetes, matematika-fizika szakos tanár

Családi állapot: szerzetes

A közösség tagja: Norbi atya elhelyezése után István atya kérte a segítséget a váci piarista közösségtől a szentmisék helyettesítése kapcsán. Béla atya azóta állandó kisegítő.

Szolgálati területek: szentmisék vezetése, gyóntatás

Lelkéhez legközelebb álló terület: minden szentmise (időponttól függetlenül), mély gyónások

Kedvenc idézete: „Keressétek, ami fent van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján.” (Kol 3,1) Ez volt a szentelési jelmondata is.



Név: HANIBERGER MÁRTA

Foglalkozás: nyugdíjas

Családi állapot: egyedülálló, 2 testvére van, mindkettőnek 3-3 gyermeke, 2 fiú és 2 leány unokájuk, általuk nagy a családja. Gyakran találkoznak és nagyon összetartóak.

A közösség tagja: születése óta.

Szolgálati területek: sekrestyés, 1993 óta a Jézus Szíve Család apostola.

Lelkéhez legközelebb álló terület: idős embereket ápol és látogat.

Kedvenc idézete: „S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” (Mt 28,20)



Név: HEININGER FERENC

Foglalkozás: építőipari cég ügyvezetője

Családi állapot: nő, két gyermek édesapja

A közösség tagja: születése óta, de kora felnőtt korában volt közel 20 év kihagyás, amikor nem gyakorolta a vallását. Valóban megtért, elkötelezett hívó embernek 7-8 éve tartja magát.

Szolgálati területek: az Egyháztanács világi elnöke, Cursillós munkatárs, bizonyos – évről évre ismétlődő – egyházközségi rendezvények társszervezője.

Lelkéhez legközelebb álló terület: hiszi és tapasztalja, hogy az igazán mély keresztény életet közösségben lehet megélni. Ő maga is 4 helyi élő közösségnek az aktív tagja. István atya tanítása szerint ügyel a lélek egyensúlyára: van amelyik közösségben szolgál, és van amelyikben töltökezik.

Kedvenc idézete, személyes magtapasztalása nyomán: „Én, az Úr vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.” (Iz 48,17)

A fotókat készítette: Kovács Gábor

Turjányi Emese



Beszélgetés a most szolgálatba álló akolitusainkkal

Szeptember 28-án ünnepelhettük azt, hogy egyházközségünk két tagját, Halupka Gábort, és Hadi Pétert akolitussá avatta új megyéspüspökiünk, Marton Zsolt püspök atya. Ennek apropójából kérdeztem őket, mit is jelent számukra ez a szolgálat.

Először is arról beszéljessünk kicsit, mit is jelent tulajdonképpen az akolitusi szolgálat?

• (Péter) Az egyházi rendben különböző szintek vannak, püspökök, papok, diakónusok, akolitusok, lektorok. A világi hívők számára az akolitus, és a lektori, szolgálat végzése lehetséges. Az ősegyházban kezdetektől fogva létezett ez a szolgálat, amely a papokat segítette. Erre napjainkban is nagy szükség van, mert egyre kevesebb a papi hivatás, és ezzel a világiak intenzívebben részt vehetnek a szolgálatban. Beer Miklós püspök atya nagyon jól felismerve az idők jeleit, elindította egyházmegyénkben az akolitus képzést, amelyben István atya is aktív szerepet töltött be. Magyarország, több egyházmegyéjében is létezik akolitus szolgálat és képzés, de sehol nem virágzik annyira, mint a Váci egyházmegyében.

• (Gábor) Amikor Peet az idők jeleiről beszél, akkor egy többszáz éves rutin megtöréséről is beszélünk. Ami azt jelenti, hogy a plébánosok feladatai – a megfogytakozó papi létszám miatt – egyre sokasodnak, és szerteágazóbbak, gondolok itt a lelkigondozásra, a családpsztorációra, a nehéz helyzetben lévő emberek mentális támogatására, ezek korunk új kihívásai. A papok – leginkább időhiány miatt – egyre nehezebben tudnak ezeknek minden szempontból megfelelni, és kénytelenek rábízni egyes feladatokat a szolgálatot vállaló laikusokra.

Milyen képzésen kell megfelelnie a szolgálatra jelentkezőknek?

• (Gábor) Ez egy kétéves képzés. Ezt a két évet nem tölti ki folyamatosan a képzési tematika. Hat alkalommal találkozunk, hat normál vagy hosszított hétvégén, közöttük nagy szünetekkel. Az első fele a lektorra avatással fejeződik be, azaz onnantól fogva hivatalosan is felolvasók lehetünk. Ugyanakkor itt Nagymaroson is látjuk, hogy a felolvasás tulajdonképpen már nem kötődik igazán a lektorokhoz, hiszen a hívek örömmel vállalják a felolvasás szolgálatát. A képzés második évének végén történik meg az akolitussá avatás, amelytől fogva már vezethetjük az igeliturgiát, áldoztathatunk (ez utóbbi ugye plébánosi felkérés nyomán az avatás előtt is történhet), és ezeken kívül más szolgálatokat is végezhetünk, mint például a temetés. Ezekben a szolgálatokban viszont nagyon tudatosan látnunk kell, hogy feladatunk nem pótolni, hanem segíteni papunkat.

Mi volt az, ami titeket erre a szolgálatra hívott? Volt-e olyan különleges része ennek a szolgálatnak, ami vonzott benneteket?

• (Péter) Kisgyerek korom óta ministráltam. Nagyon érdekes, hogy még János atya keresett meg azzal, hogy legyenek áldoztató, amit akkor nem vállaltam, mert nem éreztem magam méltónak erre a feladatra. Amikor az előző akolitus csapat indult Nagymarosról a képzésre, akkor István atya biztatott hogy én is csatlakozzak, de szintén nem éreztem készen magam arra, hogy részt vegyek a képzésen. Illetve olyan hatalmas dolognak tartottam azt, hogy én Krisztus testét kezembe fogjam és odanyújtsam másoknak... De most, hogy végül is belevágtam, elmondhatom, hogy számomra hatalmas élmény ilyen módon szolgálni a szentmisén. Amikor kivehetem az oltáriszentséget a tabernákulumból, vagy áldoztathatok, ez kimondhatatlanul felemelő élmény. Rendkívül értékesek ezek a percek számomra, ha végignézek a hetemen, ezek a percek kiemelkedően a legértékesebbek. Egészen más dimenzióban látom azóta a saját életemet, és a körülöttem lévő történéseket.

• (Gábor) Én egész más történetiséggel jövök a képbe, mint Peet. Felnőtt megtérő vagyok. Én még eddig, életemben nem is ministráltam. Ezért is vagyok nagyon büszke Marci fiamra, hogy ő ebbe már most beleállt. Amikor István atya engem is kért, hogy menjek el akolitus képzésre, még nem nagyon tudtam hova tenni, - nincsenek meg a gyökerek, nincs meg a tapasztalat az oltár körüli szolgálatban, – de István atya meglátásában bízva örömmel vettem a hívást. Igyekeztem nagyon nyitottan elkezdni az akolitus képzést. Azt látom, hogy ez egy olyan út, ami még kicsit homályos de a nyári, első áldoztatási szolgálat után már látom, hogy hová tartok. Ez egy akkora ajándék, hogy ezt nem lehet szavakban elmondani. Hihetetlen megtiszteltetés az, hogy méltónak talál az Atya arra, hogy átadjam bármelyik embertársamnak Jézus testét! Én, egy porszem a 13 milliárd fényév sugarú világegyetemből... Mekkora ajándék ez, mekkora bizalom!

• (Péter) Nagyon sokszor van bennem egy olyan öröm az áldoztatások alkalmával, amely majdhogynem kitörő öröm. Óhatatlanul megjelenik egy mosoly formájában az arcomon. Csak azt veszem észre, hogy az emberek visszamosolyognak.

Hogyan sikerül beépíteni ezt a szolgálatot a mindennapokba?

• (Péter) Nálunk a család és a munkahely mellett megjelent a szolgálat, - mint egy harmadik láb egy háromlábú széknél. Ez a láb pedig kihat a másik kettőre. Itt említeném a mindennapos szentségimádást is, mint szolgálatot. Az, hogy együtt tudok lenni az Úrral egy olyan időpontban, amikor általában csak egyedül vagyok ott a templomban,

ez egy másik csúcspontja a hetemnek. Ezeket az élményeket, – igazából magát Jézust – visszük magunkkal a családba, a munkahelyünkre.

• (Gábor) A jelenlegi élethelyzetünkből fakadóan a család, a munkahely és a szolgálat között kell megtartanunk az egyensúlyt. Én úgy gondolom, a lehető legtöbbet kell adnom magamból a feleségemnek, gyerekeimnek. Ez azt jelenti, hogy azzal, hogy én ezt a szolgálatot vállaltam, a mögöde oda kell állnia a családnak is, tehát ez az ő részükről is egyfajta részvételt jelent a szolgálatban.

Az akolitusi szolgálat nem csak a liturgiában való aktív részvételt jelenti. Milyen más lehetőségeket láttok ebben?

• (Péter) Most már több, mint 300 akolitus van az egyházmegyében. Ezek az emberek a saját környezetükben, - családjukban, munkahelyükön, közösségeikben, - elkötelezett Krisztus-követőként állják meg a helyüket, és nem csak szolgálni tudnak a liturgiákon, hanem emberi kapcsolataik és speciális képzettségük révén, „kovászként” tudnak hatni másokra. Egy olyan „szabad csapat” vagyunk, amely többféle feladat ellátására is képes, Isten országa építésé-

ben. Ha például a püspök atya azt mondja, hogy figyeljünk a családcsoporthoz megszervezésére, vagy foglalkozzunk a hittanos csoportok szervezésével, akkor mi akolitusok ezt meg tudjuk tenni. Meg lehet tehát szólítani bennünket, és be lehet indítani rajtunk keresztül, akár egyházmegyei szinten, új programokat. Azt gondolom, és hiszem, hogy ez volt Miklós püspök atya eredeti szándéka is, hogy az egyház megújulásában komoly szerepe legyen ennek a szolgáló csapatnak. A magam részéről egy ilyen nemes, Isten országa szolgálatában álló célért, szívesen, örömmel, szeretettel áldozom az időmet és energiámat!

Nagyon köszönöm a beszélgetést!

Végezetül talán az egész Közösségünk nevében mondhatom, hogy hálások vagyunk, hogy igen-t mondatok erre a szolgálatra! Szívvel kívánjuk és kérjük, hogy a jó Isten vezessen Benneteket egyre mélyebbre az Ő titkaiban, hogy Vele átitatottan tudjátok végezni a Rátok bízott feladatokat. Legyen benne sok örömtörténet, és szolgáljon mindez lelketek és sokak lelkének javára, Isten dicsőségére!

Z. A.

A KEHELY INNENSŐ OLDALÁN

Első áldoztatásom élménye

Tulajdonképpen váratlanul ért István atya felkérése, mely szerint csatlakozzak az áldoztatásban segédkezők kis csapatához. A második gondolatom viszont némi félelem volt! Félelem Jézustól?... Természetesen nem. Ám felnőtt megtérőként nem rendelkeztem olyan gyakorlattal az oltár körüli szolgálatban, amelyet amúgy ministránsként korán megszerezhet bárki. Bevallom csendben, kicsit halogattam, odáztam a beleállást a feladatba. De a hívást is éreztem – véletlenek nincsenek... Aztán Drobilich Janó segítségével a kezdeti nehézségeken; „súgott” az első alkalmon, de mély vízbe is dobott! És milyen jól tette! Miért?

Mert bizony képtelen lettem volna igazán felmérni első Szentmise szolgálatom lelki súlyait és ajándékait! Hisz a padban ülve leginkább a személyes találkozásra koncentrált az ember; itt pedig épp azt segíti elő minden jelen lévő számára. S e képtelenségem hamar rádöbbsentett arra, hogy egyszerűen nincs más mód e „tűzkeresztségen” átesni, mint magamat a Lélekre bízva csak menni előre, együtt a liturgiával. S így már tudtam, hogy minden jó lesz úgy, ahogy történik! Örömmel, és megnyugvással simultam bele az Atya akaratába, s a megtisztelő szolgálatba. Szolgálatba a kehely innenső oldalán...

Hálával: *Halupka Gábor*



Hálaadó ima szentáldozás után Szent Paszkáltól

„Dicséret és hála neked, Uram, amiért engem, szegény bűnöst szent lakomádban részesítettél. Nagy alázattal kérem Fölségedet, hogy ez az áldozás adja meg nekem a hit és bizalom növekedését, szabadítson meg hibáimtól és a test kívánságaitól. Üzzön el belőlem minden hiúságot, erősítsen meg minden jóban. Főképp gyűjtsa fel bennem a szent szeretetet és egyesítsen elválaszthatatlanul veled, Uram és Megváltóm.”

BAYLON SZENT PASZKÁL
AZ EUCHARISZTIA SZENTJE
(1540-1592)

Az Oltáriszentség volt számára az iskola, ahol égi bölcsességet tanult, olyannyira, hogy az egykori írástudatlan juhász mély tartalmú könyvet is írt, s nagytudású emberek is jöttek hozzá tanácsért. Kész volt vállalni a vértanúságot is az Oltáriszentség hitéért. Gúnyt és bántalmazásokat viselt el az eretnekek részéről.



Bérmálkozásra készülve



Október 13-án több barátommal, fiatal társammal a bérmálás kegyelmében szeretnénk részesülni. A tavalyi tanév kezdetétől kéthetente találkoztunk István atyával, így már egy éve készülődünk, imádkozunk, törekszünk arra, hogy minél jobban beengedjük Istent életünk minden apró pillanatába, minden döntésünkbe. De mit is jelent a bérmálás szentsége számunkra, számomra?

Kivételezett vallásos környezetünknel fogva többségünk már egészen kisbabakorában, pár hónaposan megkeresztelkedett, felcseperedésünket végigkísérte a templomi élet: családi esti imák, vasárnapi gitáros szentmisék, hittanórák, hittantáborok, elsőáldozás, pásztorjáték, éneklések, ministrálás. Ebbe nőtünk bele, ezt látjuk a „természetesnek”, így magától értetődő lenne, hogy a bérmálás sem maradhat ki a sorból. És ez részben igaz, azonban egyáltalán nem magától értetődő. A keresztség és az elsőáldozás nem a saját döntésünk volt, és kisiskolás koromban sem dönthettem el, hogy szeretnék-e hittanórára járni, igazából fel sem merült az ellenkezője.

Most, a bérmálkozás kapujában ez a saját, átgondolt döntésem. Nem az anyukámé, nem az apukámé, nem a nagymamámé. Én magam hoztam meg a döntést, hogy szeretném a Szentlélek küldő kegyelmét, szeretnék én is a katolikus egyház tagja lenni. Többektől halljuk, hogy mennyivel könnyeb nekünk, akik egészen kiskoruktól kerültünk bele a körforgásba. Ez igaz, hiszen rengeteg ajándékkal járt a keresztség nevelésünk, azonban kamaszkorban számos kérdéssel szembesültem, nekem is be kellett járnom az istenkeresés útját. Volt, hogy elbizonytalanodtam, és számomra ezért is egy mérföldkő a bérmálkozás, mivel megvívтам egy belső harcot, és a saját hitemmel újíthatom meg a keresztkeljes fogadalmamat, hogy egy új fejezet, egy új út kezdődhessen az életemben, amit a

Jóistennel karöltve szeretnék végigjárni.

A felkészítőink fő témája az ima volt. Új imamódokat sajátíthatunk el, újakat ismerünk meg, építhetünk be az életünkbe. Tanultuk Isten jelenlétét tudatosítani, megtalálni őt a csöndben, a dicsőítésben, a természetben, a nehézségekben. Többet jártunk szentségimádásra, igyekeztünk fejlődni az imaéletünkben. Természetesen nem lettünk „tökéletesek”, sőt még annyi meg annyi terület van, ahol fejlőd-

ni tudunk és szeretnénk, így a bérmálkozás semmiképp sem egy korszak lezárása, hanem egy új korszak kezdete, amelynek minél stabilabb alapot próbálunk adni.

Egyik összeövetelünk alkalmával a karizmákról beszélgettünk. Mindenkinek meg kellett találnia a saját kegyelmi ajándékát. Őszintén, nem sikerült. Kérlek Titeket,



hordoztatok imáitokban mindannyiunkat, hogy megtalálhassuk a saját küldetésünket, és a Szentlélek erejétől gazdagítva léphessünk be a keresztség felnőttkorunk kapuján.

Droblilich Domonkos



Dr. Kocsis István Tamás

A NAGYMAROSI SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA TEMPLOM SZIMBÓLUMAI



„Engedjétek hozzám jönni a kisgyerekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony, mondom nektek: aki nem fogadja Isten országát úgy, mint a kisgyermek, nem megy be oda.” (Márk 10,14)

A szakrális építmények szimbólumrendszerének több rétege van, az épület tájolásától kezdve a falakat borító szekciók témáján át a berendezési tárgyakat díszítő elemekig, minden jelentést hordoz. A szimbólumok célja végső soron ajtót nyitni profán létünkben a szent felé, segédeszközzé válni a hívő tanítványok számára a tudattalan és tudatos szinten ható átlényegüléshez, üdvözüléshez vezető golgotai úton.

Teljes megértésük persze lehetetlen, így ez az áttekinthetőség sem lehet teljes. Emellett a szimbólumok értelmezése időnként nem annyira a tények egzakt fölfogásán alapul, mint inkább szubjektív gondolatokon.

KELETELÉS

Templomunk eredetileg a XII. század végére jellemző román kori templomokhoz hasonló téralakítású, kelet-nyugati tájolású, kis alapterületű, síkfedésű, hosszanti egyha-

jós teremtemplom lehetett, melyet a későbbi korokban bővítettek.

Már az újkőkori kultúrák, az ókori mediterraneum és a távol-keleti térség vallásai számára egyaránt fontos volt az, hogy szakrális építményeik kelet felé nézzenek. A keresztény templomok keleti tájolásának közvetlen előképe: a zsidó Szentsátor, amely a pusztai vándorlás során a keleten megígért Éden felé mutatott. Athanasius (296-373) már a templom helyes tájolásáról ír: „...az imádkozók arccal az oltár felé fordulva a felkelő Napot, Krisztus jelképét látják...”. A felkelő Nap első sugarai felé fordulás az összegyűlt hívők számára felidézi Krisztus szavait: „Én vagyok a világ világossága. Aki követ engem, nem jár sötétben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Ján 8,12) A templomok keleti tájolásának szabályát igen korán, a 325-ös niceai zsinaton törvénybe is foglalták. [1,2]

APOSTOLI KERESZT

A XVIII. században a szentély és a sekrestye tetőcsúcsára, áttört kovácsoltvas kettős, apostoli keresztet kerültek. A toronyalj csillagboltozatát lezáró címerpajzson, a karzat fölötti szekción, amelyen a Szűz Mária karján ülő kis Jézus megáldja, megszenteli a Szent István király által feléje nyújtott Szent Koronát, négy helyen látható az apostoli kereszt: egy az orszálgalmán, egy másik egy angyal kezében, egy a pajzson, és egy a zászlón. A kettős kereszt (lat. crux gemina), apostoli kereszt: olyan kereszt, melynek függőleges szárát egy rövidebb és egy hosszabb vízszintes szár metszi. Egy elterjedt magyarázat szerint a felső vízszintes, rövidebb szár a kereszt feliratot (INRI) jelképezi, amelyet Pilátus helyezett Krisztus feje fölé a keresztre. A kettős keresztnek több feltételezett jelentése van: a test, szellem, lélek egysége, illetve a szentháromság. A magyar címerben I. Szent István király (1000-1038) apostoli királyságának kettős kereszt a jele. [3]





TITULUS

Az eredetileg 1326-ból való írásos emlékek a templom Szent Márton titulását említették, amely 1543-ban a város pecsétjén és címerén is megjelent. Szent Márton a Római Birodalom területén, Savariában (ma Szombathely) született a Krisztus születése utáni 316-os vagy 317-es évben. Tizenkilenc évesen lett katona.

Feljegyzések őrzik segítőkészségének, jóindulatának az emlékét. Egy téli este éppen kilépett Ambianensium (ma Amiens) kapuján, amikor egy nélkülöző koldussal találkozott, akit rablók fosztottak ki és vertek meg. Kardjával kettévágta saját tiszti köpenyét, és egyik felét a koldus vállára borította, megmentve őt ezáltal a fagyhaláltól. Éjszaka álmában Jézus jelent meg a koldusnak adott köpenydarabban. 339-ben, huszonkét évesen megkeresztelkedett, kilépett a hadseregből, és hittérítő misszióba kezdett. 361-ben Ligugében megalapította az első európai szerzetes kolostort. Életét csodák és gyógyulások kísérték. Szent Márton Franciaország, Burgenland tartomány és Pannónia védőszentje is. Szent István király a lázadó Koppány elleni csatájában az ő támogatását kérte. A győzelem után Márton az Árpád-házi uralkodók, majd a magyar királyok Magyarország patrónusának tekintették.[4]

A templom mai tituluszának – Szent Kereszt felmagasztalása – történetét a Lohr Ferenc által 1926-ban fes-



tett, oltárhajóbeli szekciók mesélik el.

A sekrestye ajtaja fölötti félszakaszon elevenedik meg a IV. századi történet első része: Konstantin császár ismerete a keresztény vallást édesanyja, – a később szentté avatott Ilona császárné révén, – de ő maga nem keresztelkedett meg. Egy alkalommal Konstantin hadat viselt Maxentius császár ellen, aki elfoglalta Rómát. Az egyenlőtlen küzdelemben Maxentius állt győzelemre. A Milvius hídi csata előtti éjjel Konstantin a keresztények istenéhez fordult segítségért, majd utána jelenést látott: az égen egy fényesen ragyogó kereszt jelent meg azzal a mondattal: „E jelben győzni fogsz!” Ezután a császár zászlajára tűzte a kereszt jelét, és győzelmet aratott Maxentius serege felett. A hálaadás után kérésére édesanyja, Ilona császárné elindult a szent kereszt felkutatására Jeruzsálembe.

A szentély északi falán azt az eseményt festette meg Lohr mester, amikor Ilona császárné buzdítására 320. szeptember 14-én kiásták a Kálvária földjéből a betemetett három keresztet, amelyek közül nem volt megállapítható, hogy melyik két latoré, és melyiken lehelte ki a lelkét Krisztus, ezért Makárius jeruzsálemi püspök mindhármat hozzáértette egy halálos beteg asszonyhoz. Amelyiktől meggyógyult, az volt Krisztus keresztje.



Az apszis szemben lévő falán az a történet látható, amikor Heraklius császár 629-ben Chosroes perzsa királyt legyőzte, majd a szent keresztet visszaszerezve tőle, azt királyi pompával, a saját vállán, Krisztushoz hasonlóan a jeruzsálemi Golgotára akarta felvinni. Ám Jeruzsálem kapujában Zakariás pátriárka arra intette, hogy a Szent Kereszt hordozásához nem királyi pompa, hanem krisztusi szerénység illik. [5]

CÍMERPAJZS

A nyugati főkapun belépve a toronyalj terét késő gótikus, kettős hornyolású bordákból kialakított csillagboltozat fedi. A csillagboltozat középpontjában a zárkövet címerpajzs díszíti. A pajzsot három vízszintes mezőre osztották. A pajzsfőn egy rózsza, egy kettős kereszt és két cölöp, a pajzlderékon a boltozat és a torony építésének 1509-es évszáma, a pajzstalpon pedig egy búzakalászt tartó páncélos kar látható. Ez a címerpajzs lehet Nagymaros címerének alapja. A rózsza szimbolikája, jelentése összetett: eredetileg a bor, Isten, az abszolút lét, Krisztus, a megváltó, Szűz Mária a „rosa mystica” a tüske nélküli rózsza; vörös színe a vér, a mártírok kiömlő



vére – a vörös a legfőbb mártír, Jézus színe; őt szirma Krisztus öt sebe. A kettős keresztől már előzőleg volt szó. A mesteralak két cölöp. A búzakalászt tartó páncélos kar a heraldikában a mezőgazdasági tevékenységből élő települések jele. [6]

SZERÁFOK ÉS AZ EVANGÉLISTÁK

A csillagboltozat bordái közötti boltsüvegek festése eredetileg a XVI. század elejéről származik, a ma látható képek Lohr Ferenc 1927-ben végzett restaurálásának eredményei. Középen nyolc szeráf, a széleken a négy evangélista látható a szimbólumaikkal. A szeráfok (jelentése: tüzes, égő angyali lények), az Úr trónusának



őrzői, akik Ézsaiás próféta látomásában jelentek meg, amikor látta Istent a templomában és elhívást kapott a próféta szolgálatra (Ézs 6:1-7). Ézsaiás könyvének 6. részében a 2-4. vers így hangzik: „Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel arcát takarta el, kettővel lábát fedte be, kettővel pedig repült. Így kiáltott egyik a másiknak: Szent, szent, szent a Seregek Ura, dicsősége betölti az egész földet! A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel.” A szeráfok olyan angyalok, akik szünet nélkül dicsőítik Istent.

A négy evangélista: Márk az oroszlánnal – ő a pusztába kiáltó, aki hirdeti Keresztelő Szent János eljövételét. Evangéliuma elsősorban a pogányok számára íródott. Jézust igyekszik elfogadtatni velük. Lukács az ökörrel – az ószövetségi áldozat jelképe. Evangéliumát a hellenista olvasóknak szánta. Máté a könyvvel – evangéliuma Jézus családfájával kezdődik, Jézust Ábrahámtól és Dávidtól származtatja. János a sassal – az ige, a szárnyaló gondolat jelképe. Tanítása középpontjában a hellenista világban közsímt Logosz (Ige) áll. [7]

JÉZUS SZÍVE

Az előtér ajtajának ablakán Jézus Szívét világítják át a templom fényei. Jézus Szíve (lat. Cor Iesu): Isten emberre lett Fiának szíve, a megváltó isteni szeretet jelképe. Tiszteletének alapja, hogy Jézus Krisztusban az emberi természet egyesült a Fiú isteni személyével, mint létének alapjával. Jézus egész embersége, így Szíve is az Isteni Személy kifejezője. A Szentírásban a szív az ember er-



kölcsi és vallási személyiségének foglalata, ösfogalom, mely egyszerre fejezi ki a testi és a lelki valóságot. [8]

JÓ PÁSZTOR

Az oltárhajó diadalívének jobb oldalán található a XVIII. század végén készült szószék. Külsejét körben a négy evangélista (és jelképeik) faragott szobra díszíti. A



szószék mennyezetén egy galamb, a Szentlélek jelképe, a tetején erősen kiemelten a felhőkön álló jó pásztor látható. A jó pásztor Jézus Krisztust jelképezi. Az ókori Keleten a jó pásztor az istenek és a királyok uralmának, a hellén műveltségben a filantrópia (emberszeretet) szimbóluma volt. Fontos szerepet töltött be a bizánci császárkultuszban is. A jó pásztor ószövetségi előké-

pei: Mózes, Ábel, Dávid és az igaz próféták. Jahve maga is pásztorként gondoskodik népéről. Jézus szavai szerint: „*Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért*” (Jn 10 11..) [9]

Belépve az oltárhajóba szemben, a Héraklius császárt ábrázoló szekő fölött Szent Mihály arkangyal látható az Utolsó Ítélet mérlegével, a Logosz kardjával, Szent Péter áll a mennyek kulcsával, közöttük a Szentlélek galambja röpül. Az oltárhajó kupoláján maga az Úr tárja áldásra a karjait. Feje körül háromszögletű dicsfény, amely a szentháromság szimbóluma látható. Tovább haladva visszafelé a főhajóban, a feltámadt Krisztus tűnik fel dicsfényben. Lohr Ferenc úgy festette meg a három jelenetet, hogy ha a padokban imádkozó hívek feltekintenek, egy tekintettel átfoghassák az Atyát, a Fiút és a Szentlelket.

A főhajó fölötti két boltív festményein allegorikus alakok vannak: például cserkészek. Csupán a szentélyhez közelebbi boltív bal oldalán láthatók konkrét személyek: egy ferences barát, egy svájci gárdista és egy apáca mellett áll XI. Pius pápa a tiarával, továbbá Csernoch János, utolsó koronázó bíboros hercegprímás és Kohl Medárd esztergomi érsek, aki megáldotta és felújította a templomot 1927-ben.

AZ ABLAKOK

A nagymarosi Szent Kereszt felmagasztalása-templom napjainkban látható üvegablakait Zsellér Imre festette 1926-ban, a templom huszadik század eleji felújításának idején. Az oltárhajó ablakain ószövetségi jelenetek láthatók. A bal oldali Ábel áldozatát jeleníti meg. Ábel „elsősülött, legszebb bárányai” közül választott áldozatot (ahogyan az Úr tette később Jézussal), Káin viszont csak „hozott a föld gyümölcseiből”. Hitünk erősségét az bizonyítja, ha javaink közül a legértékesebbet áldozzuk fel. Az Úr Ábel áldozatát fogadta el: az övé lehetett a bűnbocsánatot



adó tűzáldozat. A jobboldali ablakon Melkizedek Ábrahámknak kenyeret és bort áldoz. Az ószövetségi bibliatudomány mindmáig nem tud megnyugtató választ adni arra a kérdésre, vajon ki is volt valójában az a Melkizedek, (Sálem, azaz Jeruzsálem királya) aki az Ószövetség hajnalán Ábrahámot megáldva, a kor áldozatbemutatósi hagyományaitól teljesen eltérően kenyeret és bort áldozott a magasságbeli Istennek, és ezzel előképét szolgáltatva az Újszövetség áldozatának. [10]

A főhajó ablakai a Szent Családot, Jézust a kisdedekkel, Szent Mártont és Szent Júliát, valamint a Szüzanyát mintázzák.

A Szent Család

A család a társadalom és az Egyház alapsejtje. A hívő tanítvány benne és általa valósítja meg földi és örök hitvatását. A család Isten tevékenységének a helye és kiváltságos környezete, és így Isten és ember találkozásá-



nak a helye is. A házastársak egymás felé is a kegyelem közvetítői. A házasságnak mint szentségnek éppen ez a jelentése. A hívő család tagjai tehát tudatában vannak annak, hogy bármilyen feszültség is jelenik meg életükben, mindig segíti őket Isten kegyelme, hogy ez a szeretet szempontjai szerint oldódjék meg. II. János Pál pápa *Familiaris Consortio* kezdetű buzdításában olvasható: „*A keresztény család Isten Országát építi a történelemben azokkal a mindennapos dolgokkal, amelyek életének föltételei, vagy annak meghatározói.*” 1500 körül alakult ki az Szent Család egyiptomi életét ábrázoló képtípus, amelyen József mint ács dolgozik, Mária ruhát készít Jézusnak, a gyermek játszik vagy Szent Józsefnek segít. [11]

Jézus kisdedekkel

„*Ekkor kisgyermekeket vittek hozzá, hogy érintse meg őket; de a tanítványok elkergették azokat, akik hozták őket. Ezt látva Jézus haragra gerjedt, és azt mondta ne-*





kik: »Engedjétek hozzám jönni a kisgyerekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony, mondom nektek: aki nem fogadja Isten országát úgy, mint a kisgyermek, nem megy be oda.« Azután karjaiba vette őket, rájuk tette a kezét, és megáldotta őket.» (Márk 13-16) [12]

Szent Júlia

Korzikai Szent Júlia nemes, karthágói születésű leány volt. Amikor a perzsák elfoglalták a várost, Júlia is rabságra jutott. Egy pogány kereskedőnek adták el szolgálonak. Júlia



a rabságban is őrizte tisztaságát és azokat a keresztény szokásokat, amelyeket otthon megtanult. Minden munkát elvégzett, ami tisztaságával nem ellenkezett. Urával együtt Korzika szigetére került. Egy pogány ünnep alkalmával nem akart áldozni a pogány isteneknek, ezért, ütlegették, kitépték a haját, késekkel vagdosták a testét, és végül keresztre feszítették Kr. u. 640 körül. [13]

JEGYZETEK

- [1] Guzsik Tamás: A középkori keresztény templomok keleteléséről. *Meteor Csillagászati évkönyv*, 1997.
- [2] Scheffer Miklós: A nagymarosi római katolikus templom tájolásának lehetséges magyarázata <http://szentterszentido.blogspot.com/2013/10/a-nagymarosi-romai-katolikus-templom.html>
- [3] lexikon.katolikus.hu/K/kettos%20kereszt.html
- [4] https://hu.wikipedia.org/wiki/Tours-i_Szent_M%C3%A1rton
- [5] Garami Mária: Nagymaros Műemlék Temploma. Nagymaros, 1995.
- [6] https://www.sulinet.hu/oroksegtar/data/egyhzortenet/Makoi_kereszteny_fuzetek/pages/002f/005_rozsa.htm
- [7] lexikon.katolikus.hu/S/szerafok.html, <https://www.gotquestions.org/Magyar/szeraf.html>
- [8] <http://lexikon.katolikus.hu/J/Jezus%20Szive.html>
- [9] lexikon.katolikus.hu/J/Jo%20Pasztor.html
- [10] <http://www.albertfalviplebania.hu/index.php/cikkek/ki-volt-melkizedek-tulajdonkeppen>
- [11] <http://frh.theol.u-szeged.hu/mihaly/szentcsalada.htm>
- [12] <https://szentiras.hu/KNB/Mk10>
- [13] https://szent.blog.hu/2018/07/16/szent_julia_vertanuno

TOVÁBBI IRODALOM

Magyar Zoltán: *Pannónia védőszentje. Szent Márton a magyar kultúrtörténetben*. Budapest, 2008.
Bálint Sándor: *Ünnepi kalendárium I-II*. Budapest, 1977.
Puskely Mária: *A keresztény Európa szellemi gyökerei. Az öreg földrész hagiográfiája*. Budapest, 2004.



A cikkben szereplő fotók a szerző felvételei.



Összefoglaló az elmúlt 6 év templom felújítási munkáiról

Ahogy Guzsik Tamás művészettörténész írta: templomunk kőben, fémbe, fában, vésővel vagy ecsettel megörökített községtörténet.¹ Egyházközségünk hívei, akik szívükön viselik sorsát, méltó áldozatot hoztak érte, hogy az utókornak is annyi, vagy tán még több öröme legyen benne, általa, mint elődeinknek. A felújítások után most egy igazi gyöngyszemként ékeskedik városunkban. A következő ismertető leírja a több év alatt lezajlott munkálatokat.

2013 a tervezés éve volt. Ebben Ágó Mátyás okleveles építésmérnök volt segítségünkre. Rövidesen elkészült az engedélyes terv, melynek része volt a templom villamos hálózatának felújítása, ami még ebben az évben el is készült.

Kivitelező: Ocsenás Tibor.

A munka nagyságrendje: 5 millió Ft.

A finanszírozás módja: pályázati pénzből.

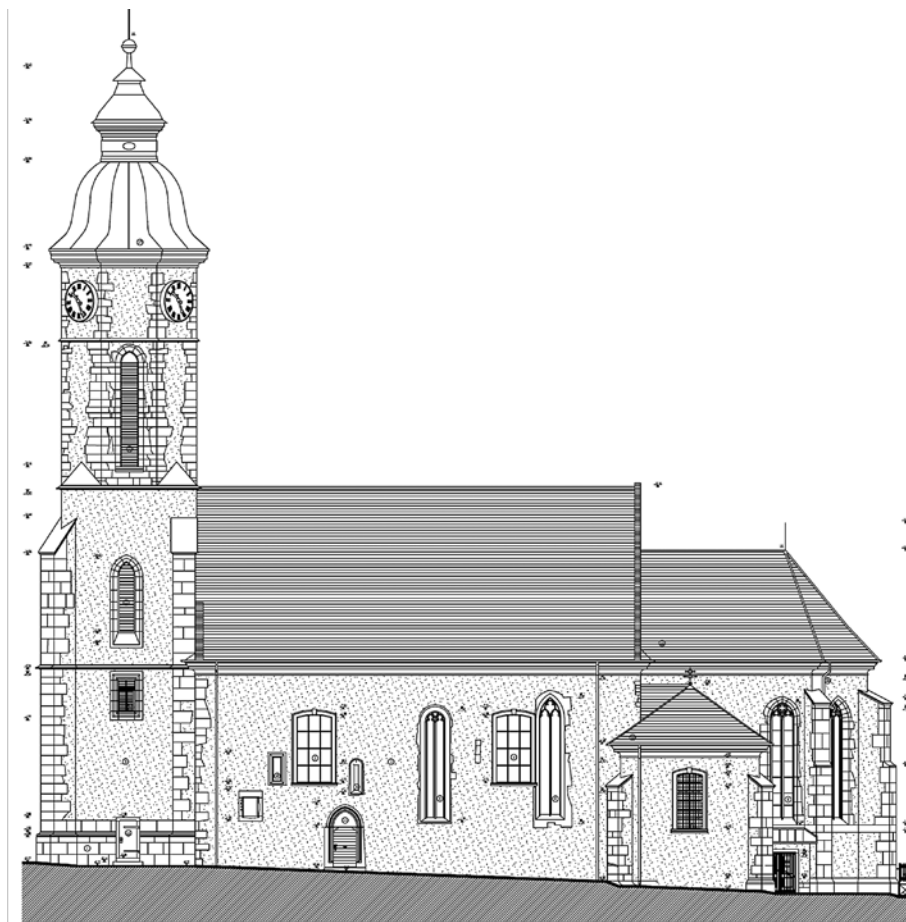
Következő lépésként 2015-ben a templomhajók és templomtorony statikai megerősítésére került sor. Első lépésben a tetőtér mindkét oldalán, acél rácsos tartók beépítésével a fedélszék került megerősítésre. Majd ezt követően a torony második és harmadik szintje között egy vasbeton lemez készült, mely megakadályozza a torony további mozgását.

Kivitelező: Dojcsán Bt., Tát.

A munka nagyságrendje: 15 millió Ft.

A finanszírozás módja: pályázati pénzből.

Ezután következett a templombelső Lohr Ferenc által 1926-ban festett szekkoínak a restaurálása, melyek sok helyen már szinte a felismerhetetlenségig lekoptak. A belső tér újraélesztését a korábban készült – Besey László bravúros statikai megoldásával kiváltott – vonórudak



eltávolítása tette lehetővé. Elsőként 2017-ben, a szentély monumentális falfestményei és faldíszai kerültek restaurálásra, majd a kórus alatti falszakasz a kórus mellvéddel, 2018-ban pedig a kórus és orgona feletti hatalmas hajórész megújítása történt meg. Idén, 2019-ben került sor a középső hajórész megújítására. A szakma és a templomlátogatók által egyaránt nagy elismerést kivívott gyönyörű és színvonalas szekko restaurálást Tarr György restaurátor mester végezte.

A bonyolult, speciális belső állványzat kivitelezője: Dunamenti Állványépítő Kft., Göd.

A restaurálási munka volumene az állványozással együtt: 17 millió Ft,

A finanszírozás módja: pályázati pénz és jelentős mennyiségű közadakozás.

A templom teljes külső homlokzatának felújítására 2018-ban került sor. Ennek keretében a tetőtől a talpáig, a csúcsától az aljáig megújult minden.

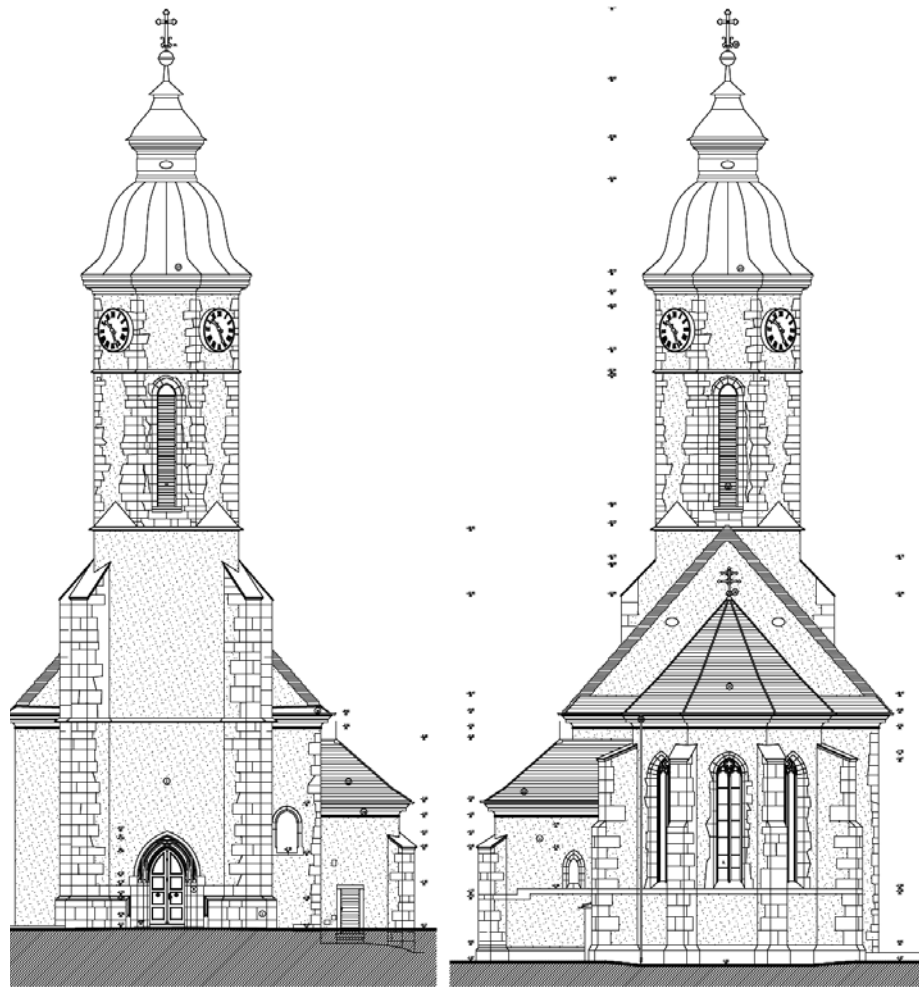
A csúcskereszt és a kereszt alatti bádoggömb lesze-

1 Forrás: Garami Mária: Nagymaros Műemlék Temploma. Nagymaros, 1995.



relésre kerültek. Kun Lajos gyulai díszműbádogos mester keze munkájának nyomán mindkettő megújult, és az aranyozás szintén az ő műhelyében készült Gyulán. A kereszt kerületét vastag kovácsoltvas váz alkotja, erre volt ráerősítve a külső lemezborítás. A vastag kovácsoltvas keret teljes egészében ép volt, így a régi bádoglemez lebontása után „mindössze csak” egy új vörösréz lemez-borítást kellett a keretre rádolgozni. A csúcsgömb felújításánál az eredeti, már kissé deformálódott gömbpalást lett kettébontva. Belsejükben új merevítő rudak elhelyezése után a szétbontott félgömbök lettek újra összeépítve, helyreállítva. A gömbfelújítás kuriózuma, hogy a gömb szétbontásakor egy rozsdás fémkapszulában elhelyezve előkerült egy 1937-ből származó megsárgult üzenet az akkori plébános, Monsberger Ferenc soraival, melyet az 1937-ben végzett toronysisak és kereszt felújításakor helyeztek el a csúcsgömbben. Természetesen – elődeink hagyományát követve és megőrizve – az Egyházközség is elhelyezte a maga üzenetét egy leforrasztott kapszulában az utánunk következő generációk számára. A kereszt és a gömb végül a sokoldalú bádogosmester finom keze munkája által valódi aranyozást, „aranyfüstöt” kapott.

Költség: 1.2 millió Ft.



A toronyóra teljes nagygenerálja is megtörtént, amely érintette az órahajtóművet, az összekötő tengelyeket és a számlap hajtóműveket egyaránt. A csaknem 2 m átmérőjű óraszámok és az óramutatók is le lettek cserélve mind a négy égtáj felé új tűzizománcozott számlapokra és mutatókra. A teljes toronyóra felújítás mester munkáját a székesfehérvári Rancz Első Magyar Toronyóragyár Kft. végezte el.

Bekerülési költség: 2.6 millió Ft.

Cserére került a torony 6 db előregeredett zsalugáteres fa ablaka is Heinczinger István és Heinczinger Csaba helyi asztalosok munkája által.

A templom homlokzat több mint 600 m²-nyi látszó kőfelületét homokszórással megtisztították, kőrestaurátor javította, restaurálta a sérült részeket, majd hidrofobizálta a teljes kő felületet. A restaurátori munkák kivitelezője Kőrösi Antal budapesti mester volt.

A vakolt részek homlokzati felülete is megújult, közel

2 A kőfelületek valamilyen bevonóanyag segítségével történő vízta-
szítóvá tétele. (A korrektor megjegyzése.)

„Testvéreim, Isten háza mi magunk vagyunk.
Ebben a világban épülünk, és a világ végén
fogunk felszenteltetni. Az építés fáradtsággal jár,
a felszentelés viszont ujjongó örömet hoz. Az Úr
házát azonban csak azok építik, akik a szeretet
kötőanyagával dolgoznak.”

(Szent Ágoston)



25 %-os vakolatleveréssel, a javított és fennmaradó vakolat egységesen új simítóvakolatot és szilikát homlokzatfestést kapott. A szakszerű és tartós kivitelezés érdekében 7 féle speciális felújító habarcs került felhasználásra a különböző homlokzati felületeken. A másfélezer négyzetméternyi állványzat felépítője a gödi Dunamenti Állványépítő Kft. volt.

A homlokzat felújítás generálkivitelezője: Hód Kft., Nagymaros.

A homlokzat felújítás bekerülési költsége: 60 millió Ft.

A finanszírozás módja: pályázati támogatás.

A barokk szószék, a főoltár és az oltár mellett álló két angyal szobrának restaurálása 2018-2019-ben történt

meg Schwartz Rezső dunabogdányi restaurátor művész keze által.

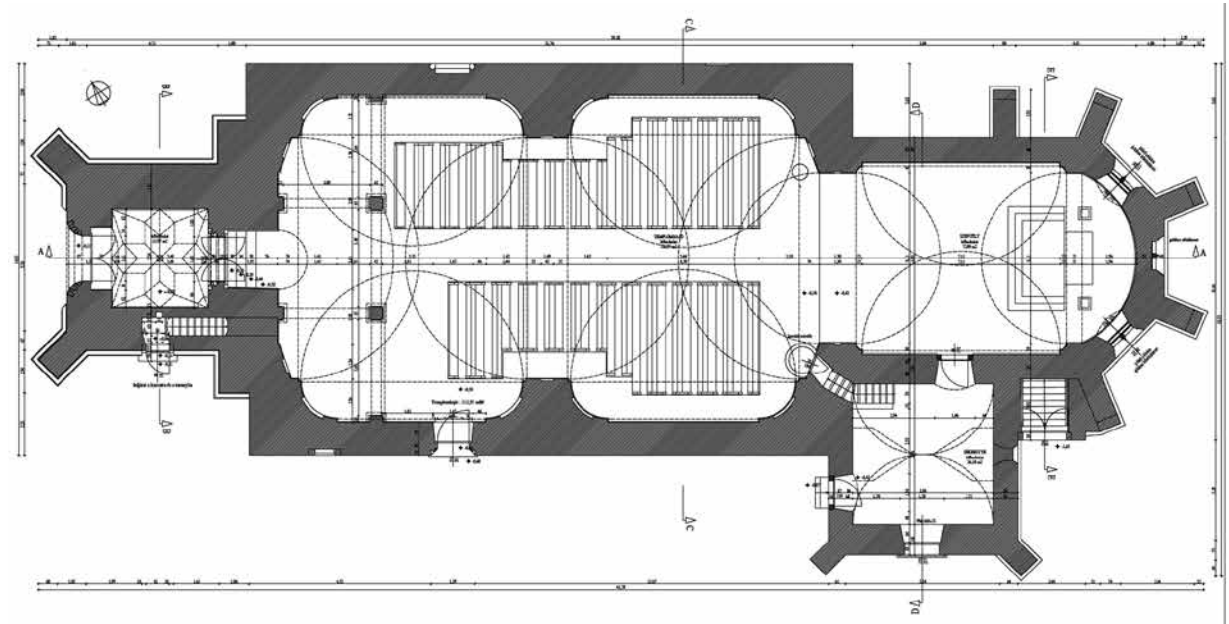
Bekerülés költség: 12 millió Ft.

A finanszírozás módja: pályázati pénz és közadakozás.

A templomban található szentek szobrai Stefanek Dusan és felesége, Veronika ipolysági restaurátorok újították fel a hívek adományából 1,3 millió forintból.

A teljes kivitelezés az elkészült és jóváhagyott szakági és restaurálási tervek alapján valamint a műemlékvédelmi szakhatóság folyamatos felügyelete mellett zajlott, melyet Fehér Judit képviselt.

Heininger Ferenc



EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKÉZELŐ

PÁLYÁZATI TÁMOGATÁSOK A TEMPLOMRA

EGYH-EOR-12-0057 Templom elektromos felújítási munkái:

5.000.000,-FT

EGYH-EOR-15-0086 Templom statikai megerősítése:

14.550.000,- FT

EGYH-KCP-18-P-0057 Nagymaros, Római Katolikus templom, szekők felújítása

15.000.000,- FT

EGYH-EOR-18-P-0123 Nagymaros, Római Katolikus templom külső homlokzat felújítása:

60.000.000,- FT

Pályázati azonosító: 207135/01581 Barokk szószék és főoltár restaurálása:

5.500.000,- FT



EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA



Nemzeti Kulturális Alap



Cigány testvéreink közé vegyülve 2019 nyarán is

Már 6 éve járunk kisebbségi és többségi nagymarosiak együtt Mátraverebély – Szentkútra. Idén 40 résztvevővel érkezünk az Országos Roma Zarándoklatra, július 6-án.

Már a járművön jól összerázódtunk, és ehhez hozzásegí-



tett a közös rózsafüzér és a buzgó éneklés is. Érkezésünkkor a tanúságtevők szép légköre fogadott. Köztük volt a csákánydoroszlói cigány pap is, aki elmondta, hogyan jutott el hivatására abból a mérhetetlen szegénységből, amikor a karácsony csak attól volt ünnep, hogy égett tűz a kályhában. A jó ismerős szendrőládiak áradó éneklése tisztította és emelte a szívünket a szentmisében, amit Miklós püspökünkkel és országos cigányreferensünkkel éltünk át. Dúl Géza atya végig a házigazda tisztjét viselte, és látszott a baráti kapcsolat, ahogy összedolgoztak a ceferinós hívei. Több száz emberre kellett figyelniük egész nap, és milyen türelmesen osztották a mérhetetlen mennyiségű paprikás krumplit a tűző melegben!

Dr. Beer Miklós pedig csak mosolygott és osztotta az áldást, már a mise előtt, majd utána is a nem fogatkozó em-

bergyűrűben. A meleg így nemcsak kívülről áradt, hanem az ő tekintetéből is, és ugyanúgy egyszerű kisfiúkra, mint régi, jól számon tartott arcokra. A gyónást, ezt a vágyott, mégis halogatott lehetőséget többen is megragadtuk – hogy mit jelentett ez ott, ahhoz elég volt ránézni a megindult, megszépülő vonásokra...

A remete-lakások, a kálvária és maga a Nemzeti Kegyhely már azzal vonzóvá vált, hogy a buszban jól felkészült ismertetést kaptunk a történetükről. A meredek, csúszós hegyoldal sem volt akadály, mert többen is közülünk a maguk szemével akarták látni, hogy nyolcszáz évvel ezelőtt hogyan élhettek a barátok teljes igénytelenségben, szüntelenül imádkozva.

A délutáni műsorban megint a tánc lett a főszerep. Mi sem természetesebb, mint hogy a záró szám is egy közös tánc volt. És ahogy már egy másfél éves kisgyerek barna lába is a ritmusra mozog, egész testével örül, az mindenkit feldobott.

Összegyűltünk végül a Szűzanya kegy-szobra előtt, és közös imádkozással váltunk meg a helytől.

Visszafelé, majd itthon próbáltuk összegyűjteni ki, mit hozott magával? Visszatérő mondat volt, hogy: „Jövőre is megyek!”,

hogy: „Nagyon megfogott!”, hogy: „Hívjatok mindig, ha van zarándoklat!” Aztán az egyéni élmények: „Sírtam a cigány pap szavain!”, vagy: „El kellett mennem betegen is!”, és: „Megengedte a Jóisten, hogy fel tudjak menni a barlangokhoz!”, meg: „Hálás vagyok, hogy eljutottam, mert rég vágytam már a szentgyónásra!”.

Igazán talán a légkör volt a legvonzóbb, hiszen önkéntelenül is mosolyogtunk, elfogadtuk egymást, magunk elé engedtuk a másikat! Azóta is felderül az arcunk, ha találkozzunk egy-egy társunkkal. Kíváncsi vagyok, hogy ezt az érzést mi, buszos zarándokok el ne felejtsük, sőt, sokszorozzuk meg! De mit is? Azt, hogy ha az Atya egyenként és mindnyájunkat szeret, akkor mi mindnyájan, mi is egymásnak a testvérei vagyunk!

Hortoványi Emőke



*Hallgasd meg, Uram, könyörgésem szavát,
amikor imádkozom hozzád,
amikor fölemelem kezemet szent templomod felé.
(Zsolt 28,2)*



TÁBORI BESZÁMOLÓK

Az idei nyár mozgalmas volt egyházközösségünkben. A kisebbeknek vezetőik szervezték a nyári táborokat, de az ifis korosztály és a felnőttek is találtak alkalmat a közös idő eltöltésére. Az újság terjedelme sajnos kevés ahhoz, hogy minden táborról beszámoljunk, így most tekintsünk bele öt tábori beszámolóba, a többiekéről mesélnek a képek.

HÁZASKÖZI A SKANZENBEN



Vándor. Ezt a nevet választotta házasközösségünk, amikor 6 évvel ezelőtt megalakult. A névválasztás nem volt véletlen: a családok örömmel töltöttek időt a természetben, és a „vándornak lenni Jézussal, Jézus felé” életérzése lelki utunk fő irányát és célját is kijelöli. Az imádság keretezte gyerekes vasárnap délutánokon felül mindnyájunkat hív az Úr a közös kirándulásokra is. Ezúttal Neszmély volt a célpont.

A település legfontosabb nevezetességei a református és a katolikus templom, továbbá a közelben emelkedő Várhegyen talán Zsigmond idejéből származó torony maradványa. Szőlője és bora messze földön ismert. Emellett a településen helyet kapott egyedi közlekedéstörténeti ki-

állítás, a hajóskanzen volt az, amely „kosztot, kvártélyt” kínált számunkra egy szépen felújított hajón.

A több, mint 60 éves, ugyancsak Neszmély nevű, lapátkerekes vontatógőzös várt minket hamisítatlan, minimál kényelmű hajókabinjaival. Szállásadónk, Tibor szívélyessége, az azonnal beinduló társasjátékozás, és a pecamaraton ráérős, természet- és naplemente-nézős, léleksimogató időtöltést ígért. A patinás hajó azonban csak unokaöccse a mögötte horgonyzó fő látványosságnak, az idén épp 150 éves Zoltán gőzösnek. János bácsitól, a MAHART egykori folyami és tengeri hajóskapitányától szakavatott és lebilincselő fedélzeti kalauzt kaphattunk, felelevenítve a múlt század dunai és tengerhajózását.

De Neszmély olyan helyen fekszik, ahol nem csak lenni, hanem ahonnan elkirándulni is érdemes. A 20 perc autótútra található Tata adta magát alternatív programként: a vár az érdekes időszaki kiállításokat kínáló múzeummal, a tó az orrunk előtt kifogott félméteres ponttyal, valamint az Angolkert a hazai műromépítéssel (!) legrangosabb alkotásával és az éledező Fényes-forrással emlékeztet délutánról gondoskodtak. Persze – nyár lévén – a kicsi, de saját karsztforrással büszkélkedő tatai strandfürdő tette végül igazán kerekké a közös három napot.

Ha arra jártok, igazán érdemes betérni Neszmélyre, és persze ellátogatni Tatára. Ha pedig valakit érdekel, azt is szívesen eláruljuk, hány kilométerre van szüksége egy tengeri olajszállítónak, hogy megálljon...

Halupka Gábor

BŰNBÁNAT ÉS ENGESZTELES JEGYÉBEN TELT AZ IDEI MINISTRÁNSTÁBOR

Mint minden évben, idén is útra keltünk ministránsainkkal, hogy közösen eltöltsünk egy hétvégét tábori körülmények között. Együttlétünk alatt Isten irgalmas szeretetére fókuszáltunk, a bűnbánat szentségét tanulmányozva játékokon, akadályversenyen, csoportbeszélgetéseken keresztül. Új elem volt táborunkban a péntek délutáni közös keresztút. Miközben meneteltünk Zebegényből Törökmezőre, a stációk között a rózsafüzért imádkozva szereteteinkért vittük a keresztet. Megható volt az a lelkesedés, amellyel szinte versenyeztek ministránsaink a kereszt hordozásért. A „Zoltai birtokra” érve viszonylag hamar felépítettük a 24 fős sátoztáborunkat. A gyors vacsorát, az otthonról hozott elemózsia megosztását követően István atya tartott számunkra bűnbánati liturgiát a tábortűz körül. A

három nap alatt többen éltek is a gyónás lehetőségével. Kivételesen ebben a tárboban nem kellett küzdenünk az esővel, így nemcsak lelkünket, hanem testünket is megtisztíthattuk a ciszternából nyert friss vízzel, mely mindenki számára üdítő volt. Az estét imával zártuk, majd a nagy ministránsokkal és Horváth Barnával – aki segített a tábor szervezésében és lebonyolításában is – átbeszéltük a következő nap teendőit. Másnap Máté jóvoltából trombitaszóra kelhettünk. A délelőtti elmélkedés és csoportbeszélgetést követően idén sem hagyhattuk ki a hagyományosnak mondható frizbi focit és indián háborút, amely minden évben izgalommal tölti meg a szombat délelőttünket. Az ebédet idén Macskás Tibi és Siklósi Péter segítségével magunk főztük. A krumpli hámozás arra emlékeztetett mindannyiunkat, hogy „a tisztulás néha fáj, de megéri”. Segítőink és a nagy ministránsok jóvoltából a szokásos pecázásra akadályverseny állomásain keresztül jutottunk. Az állomá-



sok a nap során elhangzott tékozló fiú történetére épültek. A horgásztónál a Nagymarosi Horgász Egyesület vendégei lehettünk, majd táborhelyünkön István atya mutatott be szentmisét. A mise után három csoportban lehettünk vadlesen, amely igen nagy élmény volt mindnyájunk számára.

Vasárnap a korai kelést és táborbontást követően már minden résztvevő a saját plébániáján Nagymaroson, Kis-maroson, Zebegényben ünnepelhette Jézus napját. A vasárnapi misén hálát adhattunk Istennek a sok élményért, felajánlásért és segítségért, amelyet a tábor szervezésében és levezetésében kaptunk. Azt gondolom, ezek az alkal-mak igen sokat alakítanak fiainkon, közösséggé formálva őket, hogy Jézus asztala körül is egyek lehessenek.

Gável Péter ministránsvezető

ÉSZAK-DUNÁS TÁBOR NAGYMAROSON

Idén Szent Ferenc nyomdokaiba léphettünk az Észak-Du-namenti Nagyboldogasszony Közösség táborában. A hét folyamán sokszínű programokon vehettünk részt. Ki-rándultunk, sportoltunk, fürödtünk, játszottunk és még táncoltunk is, ami az egyik személyes kedvencem volt. Programok szempontjából a szombati nap különleges volt, ugyanis akkor tartottuk a Színes Estet, amire minden csoport egyedi, fergeteges produkcióval készült, melyet a tábori képek nézegetése és táncház követett. Az est fény-pontja számomra az volt, hogy felavattak Kisebb Testvér-nek, ami azt jelenti, hogy hivatalosan is segítője lettem a közösségnek.

A tábor lelki ívét a napi szentmisék, szentségimádások, előadások és imák adták. Ez alatt a pár nap alatt a szolgálatról és ehhez kapcsolódva az engedelmességről, sze-génységről és a tisztaságról halhattunk előadásokat, és beszélgethettünk kiscsoportokban. Nekem a beszélgetős részek idén igazán nagy pluszt adtak, ugyanis ebben az évben vezethettem először kiscsoportot, és nagyon jó volt látni a csoporttagok aktivitását és segítőkészségét is (ná-luk is célba ért a szolgálatról szóló tanítás :)) Számomra

Drobilich Pali így emlékezik vissza táborunkra:

Péntek délután indultunk vonattal Zebegénybe és onnan sétáltunk fel Törökmezőre. Szép időt fogtunk ki, egyszer sem áztunk el. Sátrakban aludtunk. Szombaton paprikás krumplit ettünk, ami mindenkinek nagyon ízlett. Dél-után horgászat, este pedig vadles volt a program, ezt is nagyon élveztük, mert platón fuvaroztak minket. Szaba-didőnkben fociztunk, frizbiztunk, avagy vicceket mesél-tünk egymásnak. Mindig segített valaki reggelit készíteni, mosogatni vagy épp tüzet rakni. A tábor vasárnap a fél tízes szentmisével ért véget. Nagyon köszönjük a szerve-zőknek és a segítőknek ezt a nagy élményt!



az egész tábor csúcspontja a péntek esti szentségimádás és közbenjáró ima volt, ahol csodálatos módon éreztük Isten jelenlétét. Nagyon megrendítő volt egymásért imádkozni, és az is, amikor értem imádkoztak. Nekem nagyon sokat jelentett az este folyamán kapott hihetetlen ima, amely kö-zelebb vitt Istenhez. Ezáltal megtapasztalhattam az ő ke-gyelmét, ami egyből örömkönyvre fakasztott.



Szerintem nagyon motiváló és megtartó tud lenni, hogy ennyi különböző ember, különböző helyről, különböző háttérrel és különböző korosztályból összegyűlik egy hét-re, hogy együtt jól érezze magát, és ami még fontosabb, hogy feltöltődjön lelkileg és egyre közelebb kerüljön Isten-hez.

Nekem minden évben nagy élmény ez a tábor, ahol együtt lehetek és együtt örülhetek a barátaimmal.

Bátorítok minden 12 éven felüli fiataalt, hogy csatlakoz-zon az Észak-Dunás közösség programjaihoz!

Gável Klára

CSERKÉSZTÁBOR

Csapatunk tagjai 55-en vettek részt a júliusban megrende-zett cserkész táborunkban.

A tábornak idén egy Csővár mellett található erdős terület adott otthont. Kiscserkészeink öt, cserkészeink pedig tíz napig voltak a tábor lakói. A táborban minden korosztály jelen volt. A különböző programokat Japán kultúrához kapcsolódó keretmese foglalta össze. A tábor

alatt minden nap változatos programok voltak, például kézművesnap, sportnap, falunap, lelkinap, számháború stb. Esténként tábortűz melletti énekléssel, játékokkal és tábortűzi számokkal zártuk a napot.

Nagyon élveztük az együtt töltött tíz napot, jövőre is ugyanekkora lelkesedéssel fogunk készülni.

Zoller Anna



BESZÁMOLÓ A CSALÁDTÁBORRÓL

Elérkezett végre a várva várt nap, kezdődik a családtábor! Július utolsó napján 23 család kerekedett fel Bükkészék irá-nyába, majd nagy izgalommal foglalta el mindenki a gyö-nyörű környezetben lévő szállást.

Kíváncsian vártuk, milyen programokat tartogatnak számunkra a szervező családok, akik szinte az előző év óta készülődnek egyházközségünk 8. családtáborára. Volt ide-je a programoknak; – tábori mise István atyával, – kalandos akadályverseny; – kirándulás Szilvásváradra, ahol kis-vonatozás után az eső emlékeztetéssel tette a visszautat; – és előadást is hallgattunk a gyermekeinkkel való kapcsolatáról, valamint a kiengesztelődés évéhez kapcsolódóan a tékozló fiú története többször is előkerült a tábor folyamán. A ko-molyabb programok mellett volt ideje a pihenésnek is; a táborban, vagy a közeli strandon, és volt ideje a beszélge-téseknek is. Mindezt nagyban segítette a 12 gyerekvagyázó fiatal, akik a kisebbekre vigyáztak, felszabadítva egy kicsit ezzel a szülőket. Nagy öröm mindannyiunk számára, hogy minden évben új családok csatlakoznak, és tapasztalják meg azt az összetartozást, nyugalmat, amit a családtáborok adnak. Nagyobb gyerekeink az első pillanattól megtalálják egymás társaságát, társasoznak, pingpongoznak, fociznak, ami itthon külön szervezés kérdése, azt ők egymással per-



cek alatt megoldják. Őket látva pedig a kicsik is egészen felbátorodnak, játszanak egymással vagy a nagyokkal.

Tavaly a jelentkezés előtt megkérdeztem legnagyobb fi-amat, hogy menjünk-e jövőre is családtáborba, a válasz az volt: „Miért ne mennénk!?!?”

Köszönet a készülésként az idei szervezőknek: a Deme, a Heinczinger és a Kosztra családnak!

Czochné Maurer Bernadett



KARITÁSZ TÁBOR NAGYMAROSON

A Karitás idén nyáron tábor szervezett nagymarosi 12-15 éves fiataloknak. Külön táboroztak a lányok, akik különféle kézműves programok keretében fejleszthették kéz-

ügyességüket, és külön volt tábor a fiúknak, akik az erdei tábor keretei között erdő és famegmunkálásban szerezhettek jártasságot. A táborok hangulatáról és gyümölcseiről számolnak be az alábbi képek.



TOVÁBBI KISFILM BESZÁMOLÓK QR KÓD OLVASÓ
TELEFONOS ALKALMAZÁSSAL ÉRHEŐK EL



KÖNYVAJÁNLÓ

Újraépítve – a könyv, mely egy plébániáról szól, amely odafordult azok felé, akik nem járnak templomba, feltéve a kérdést: hogyan lehetnének ők is Jézus tanítványai?

Imádság, közösség, tanítványság – ezen az úton közelítette meg Michael White atya és Tom Corcoran az embereket, akik még nem találtak rá az Egyház közösségére. Ez a kötet a Szentlélek kiváló ajándéka Egyházunk megújulásához: szeretettel ajánlom mindazoknak, akik egyházközségük sorsát szívükön viselik, és akiknek fontos az is, hogy mi lesz az Egyházunkat elhagyókkal. Akik pedig szeretnének eljutni az „itt nem lehet csinálni semmit”-től az „Istennel minden lehetséges”-ig, azok olvassák és terjesszék! Plébánia közösségünk idén őszől kezdve együtt olvassa ezt a könyvet, és fejezetről fejezetre haladva keresni fogja, hogyan szólít és mire hív meg bennünket a Szentlélek plébániánk megújulásának útján. Szinte mindenkinek kötelező olvasmányként ajánlom. Várni fogom azoknak a jelentkezését, akik miután elolvasták, vállalják, hogy két hetente összejönnek, és együtt imádkozva átbeszélnek és közösségünk életére vonatkoztatva lefordítják ennek a könyvnek az üzenetét.

Kevesen vagyunk a templomban, de van remény, ha elindulunk az evangelizáció útján. Mindannyiunk szolgálatára szükség van az Egyházban!

István atya



A NEGYEDÉV ESEMÉNYEI

Szeptember 29. – október 6. Teremtésvédelmi hét

OKTÓBER

- 3. Szentlélek szeminárium kezdete
- 5. Ifjúsági Találkozó
- 12. Bér mátkozói lelki nap
- 13. Bér málás

NOVEMBER

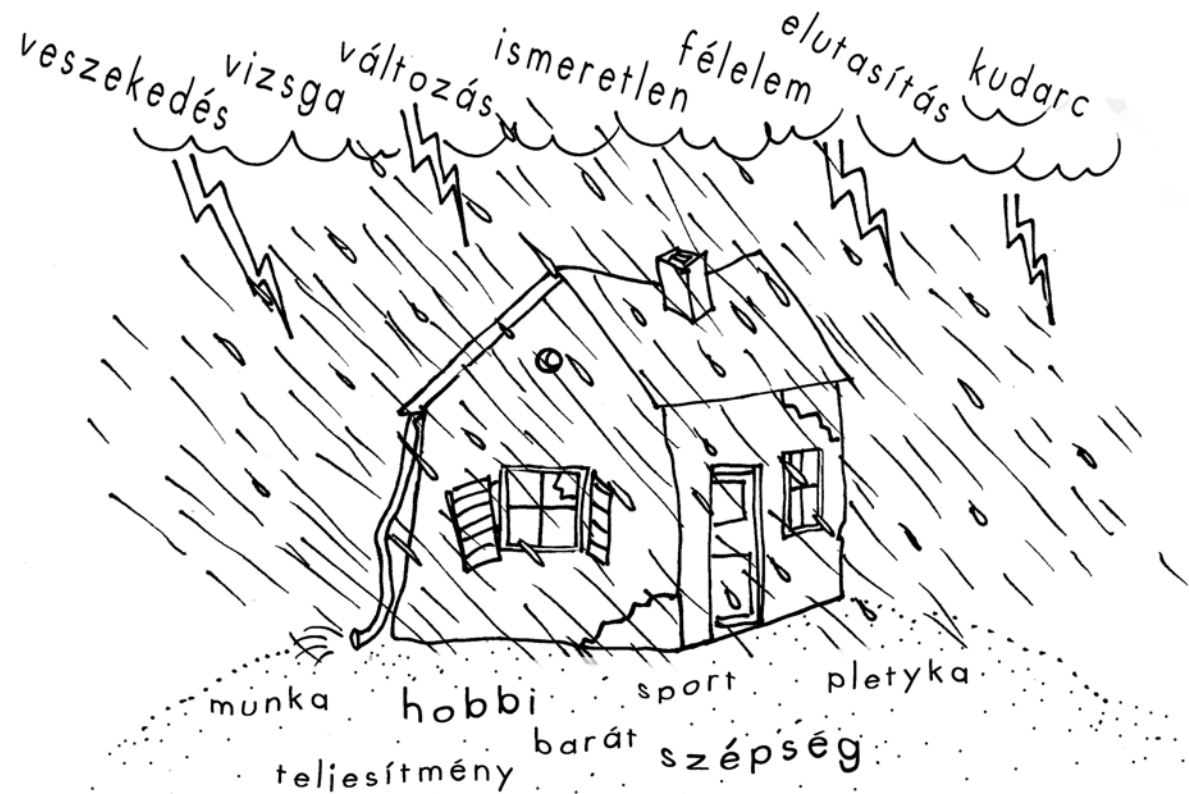
- 8–10. Egyháztanács kihelyezett hétvége
- 24. Ministráns avatás

DECEMBER

- 6. Szent Miklós ünnepe
- 24. Misztérium játék
- 25. Karácsony
- 27. Boráldás



Feladat: Írd az esőbe, neked mi okoz vihart! Mihez kezdesz vele?



„AKI HALLGATJA SZAVAMAT, ÉS TETTEKRE IS VÁLTJA,
AZ OKOS EMBERHEZ HASONLÍT, AKI SZIKLÁRA ÉPÍTETTE A HÁZÁT”

MT 7,24-27



Feladat: Kössd össze a pontokat! Közben gondold át, melyik téglát épül Krisztusra a saját életedben és melyik az, ami még hiányzik! Ezeket ki is színezheted!

A grafikát Hadiné Turcsik Kinga készítette.



Sváb kedvencek

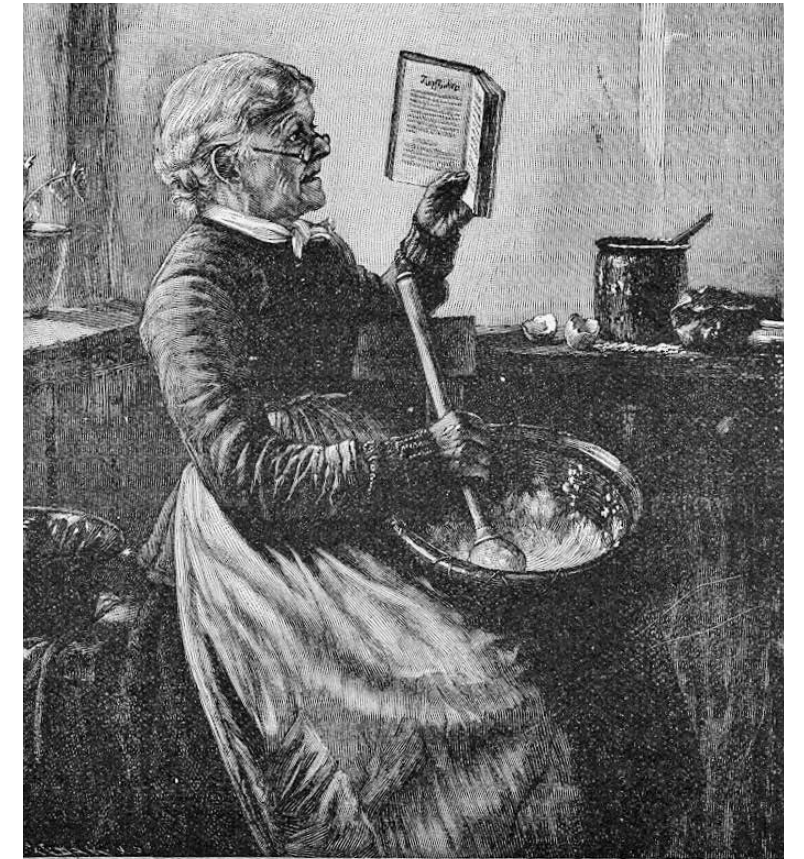
A régi nagymarosi gyerekek és felnőttek is, legalább annyira szerethették a tészta ételeket, mint a maiak, ezért biztosan sok helyen szerepelt a kedvencek között mindenféle változata. A most felsorolt ételek között sok ismerős és néhány ritkán használt receptet is találhatunk. Ezúttal is köszönjük Döbrössy Mihályné Valentin Krisztának, hogy receptgyűjteményébe betekintést nyerhettünk.

A háziasszonyok mindig frissen gyúrták a tésztafélét, egy héten legalább háromszor került az asztalra, mákos, diós, túrós, Krautvekedli (káposztás tészta), kinek sósan, - kinek édesen. A Grenadírmars (krumplis tészta) ma is gyorsan elkészíthető. A grízes, vagy Prótp-rezl nudl-t (kenyérmorzsás tésztát) egyaránt ették befőttel, lekvárral, vagy ecetes fejessalátával is. Hasonló a Grízflute (vízbedara), ahol a vízben megfőzött darát forgatták kenyérmorzsába, majd lekvárral fogyasztották.

A palacsinta örök kedvenc túróval, lekvárral, mákkal, vagy dióval töltve.

A burgonyás gombóctésztából Gfilde Nauschel (töltött tekercs) készült. A tésztát félujjnyi vastagra kinyújtották, szilvalekvárral megkenték, majd tekercsbe göngyölték. Textilkendőbe csavarva lobogó vízben megfőzték. Felszeletelve vastagon zsírozott tepsibe fektették, majd cukros mákkal, vagy dióval megszórták és sütőben megsütötték.

A Suppnudli gyorsabban asztalra került, a kész nudlit pirított kenyérmorzsába forgatták és sósan ették, de befőttel is fogyasztottak hozzá.



„Was sagt das Kochbuch?”

A régi ételek ma is mindennapjaink részét képezik, életve ezt az örökséget.

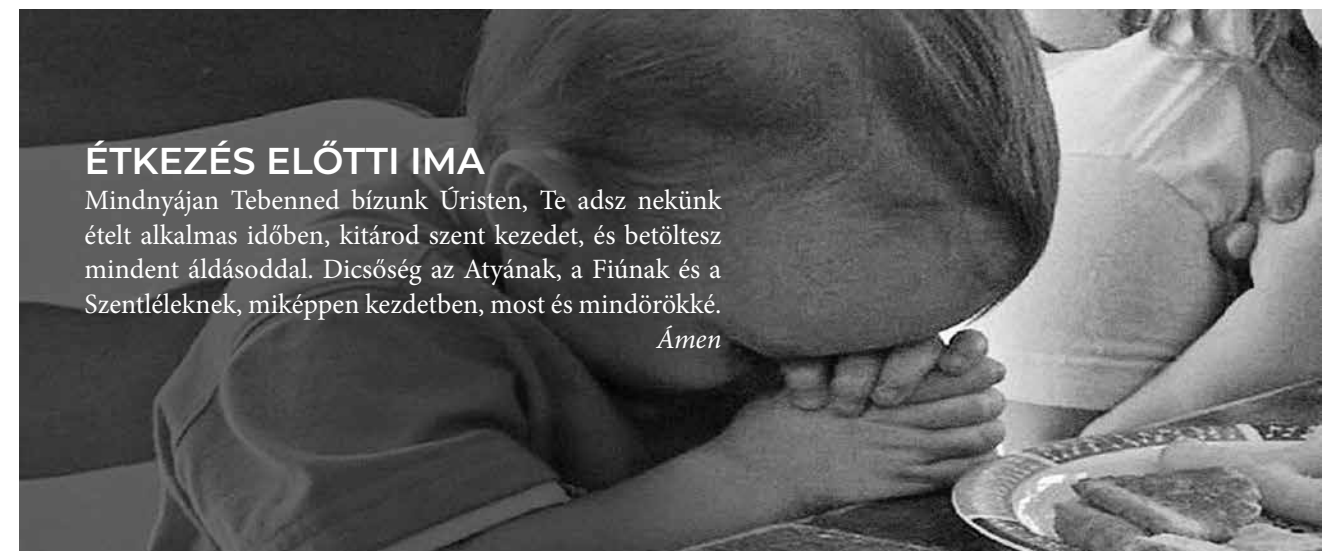
Elődeink asztalán megtaláljuk az egyszerű, gyors és a könnyen fellelhető alapanyagok mellett az ünnepi asztalra való finomságokat is. Erről szól majd következő összeállításunk.

Dán Ildikó

ÉTKEZÉS ELŐTTI IMA

Mindnyájan Tebenned bízunk Úristen, Te adsz nekünk ételt alkalmas időben, kitárod szent kezedet, és betöltesz mindent áldásoddal. Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké.

Amen





Teremtés Hete

2019. szeptember 29. – október 6. között kerül sor országosan a Teremtés Hete rendezvényeire. Az immár 10. éve a teremtett világ védelmére fókuszáló programhoz idén Nagymaroson is csatlakozunk. A széles spektrumú Hét háttéréről, történetéről, mozgatórugóiról itt olvashattok többet: <http://terentesunnepe.hu>

Az idei mottó: „Hála és felelősség”. Ennek jegyében hív-lak Benneteket a Hét három estjére, amelyek egymásra következően (szeptember 30., október 1–2.), és tematika-ilag egymásra is épülő módon kívánják a teremtésvédelem egyik legfontosabb területét, a gyors ütemű földi éghajlatváltozást, a környezet és természet állapotát, és ezek mindennapi életünkre gyakorolt hatását körbejárni.

Az előadások mellett kifejezetten a gyerekek számára is indul akció, továbbá iskolai foglalkozás.

Ugyanakkor nem „riogtatás” a Hét célja, hanem az egyébként igen fontos figyelemfelhíváson túl a megoldási lehetőségek áttekintése, számbavétele annak érdekében, hogy a „na jó, de mit tehetek én?” kérdés ne maradjon megválaszolatlanul Nagymaroson sem!...

A Hét nagymarosi előadásait, programjait a WWF Magyarország, a GreenDependent Intézet, a Magosfa Alapítvány, valamint a Jane Godall Intézet munkatársai teszik lehetővé, továbbá támogatásáról biztosította Nobilis Márió atya, a Teremtés Hete országos szervezője.



FELHÍVÁS

Fogyatékkal élő, illetve speciális nevelési igényű gyermekek szülei számára csoportot indít Kacifántos Szív néven

Dr. Mátrai Anna és Dr. Kocsis István Tamás,

akik három gyermek, köztük egy Wolf-Hirschhorn szindrómás kisfiú szülei és csoportlélektanban járatosak, csoportvezetői gyakorlattal rendelkeznek.

A csoport időpontja, helyszíne: októbertől havonta egy alkalommal, Nagymarosi Közösségi ház kisterme.

A csoport célja: feltöltődés, kapcsolódás, tapasztalatok megosztása, elakadások elhárítása.

A gyermekeket is várjuk, akikkel szakemberek mellett önkéntes segítők foglalkoznak a nagyteremben.

A csoportot támogatja a Váci Egyházmegye Nagymarosi Támogató Szolgálat, Béta Baráti Kör, Együtt a Városunkért Egyesület.

Jelentkezés: 06 70 333-40-25



TANÚSÁG • A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: Negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Gáspár István plébános

SZERKESZTŐK: Dán Ildikó, Turjányi Emese, Zollerné Várkonyi Tekla, Zoller Andrea, Drobilich Domonkos

KORREKTÚRA: Telegdi Ármin

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 500

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 180 Ft+Áfa/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy „TANÚSÁG”.

TISZTELT MIKLÓS PÜSPÖK ATYA!

Téged köszöntünk ezúton – a lehető legegyszerűbb mondattal; ISTEN HOZOTT NAGYMAROSON!

Hazaértél, ahonnan indultál: a Dunakanyarból a Dunakanyarba. Volt a kettő között egy életút, amelynek mélységeit – magasságait Te tudod, Te ismered igazán, és amelyről számadásra csak egyvalakinek tartozol.

Mi, egyszerű híveid, bármerre is jártál, szolgáltál, a szív és a lélek emberének ismertünk meg Téged, aki a jó Istentől kapott talentumok révén valami nagy, emberséges szeretettel valódi jó pástorként vezette a nyáját az úton, melyet a Teremtő számunkra kijelölt. Megkaptad és megtartottad a mindehhez szükséges egészséget, vitalitást, hitet, és futásod során a fákllya tüze, melyet az Isten kegyelméből Rád bízta, mit sem halványult. Emelt fővel adhattad tovább felkent utódodnak.

De ezúttal szívünk szerint elhagynánk a szokásos szófordulatot, hogy: „mostantól élvezd a megszolgált és jól megérdemelt pihenés gyümölcseit...” Nem! Mi, nagymarosiak, és a környező települések hívei erőd és lehetőségeid függvényében részesülni szeretnénk annak áldásában, hogy közösségünkhöz tartozol.

A nagy, felelős terhek súlyát letéve, a Benned élő igaz Isten felszabadult örömevel szolgálj a lehető legegyszerűbb módon papként, emberként a környezetben élőket. Mi itt a Dunakanyarban mindannyian nagyon vágyunk erre. Adjon a jó Isten számodra mindehhez elhívást, további hosszú egészséget, és adja meg az új, nagymarosi közösségben való kiteljesedés örömét!

A befogadás vágyának szeretetével a Nagymarosi Egyházközség nevében;

Heininger Ferenc,
az Egyháztanács világi elnöke



ÉLETKÉPEK A NYÁRI TÁBOROKBÓL

